Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Învăţămîntului şi Culturii şi al Uniunii Sindicatelor din Instituţiile de Învăţămînt şi Cultură

Anul XIII nr. 661 | vineri 18 mai 1962 | 8 pagini 25 bani

HOTĂRÎREA
Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne privind dezvoltarea şi îmbunătăţirea învăţămîntului agricol

Îndeplinirea sarcinilor construcţiei socialiste la sate, consolidarea economico-organizatorică şi dezvoltarea unităţilor agricole socialiste, sporirea continuă a producţiei agricole, cer o permanentă creştere a numărului de specialişti şi a nivelului de pregătire a muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor agricoli.

Prin grija permanentă a partidului şi guvernului, în ultimii 15 ani au fost pregătiţi pentru agricultură peste 100.000 muncitori calificaţi în şcoli profesionale şi prin alte forme de pregătire, peste 25.000 de tehnicieni şi peste 14.000 de specialişti cu pregătire superioară. În prezent, în şcolile şi în institutele agronomice învaţă circa 50.000 de elevi şi studenţi.

Un important mijloc de ridicare a nivelului de pregătire agricolă a maselor ţărăneşti l-a constituit învăţămîntul agrozootehnic de masă, care în anul şcolar 1961—1962 a cuprins peste 570.000 de ţărani. Începînd din anul şcolar 1958—1959 s-au introdus în planul de învăţămînt al şcolii de 7 ani de la sate predarea unui curs de cunoştinţe agricole, eşalonat pe trei ani şi efectuarea de lucrări practice în agricultură.

Inginerii, tehnicienii şi ceilalţi specialişti pregătiţi în sistemul învăţămîntului agricol aduc o contribuţie însemnată la rezolvarea sarcinilor mari ale agriculturii.

Rezultatele obţinute în învăţămîntul agricol nu sînt însă la nivelul cerinţelor actuale, pregătirea cadrelor necesare agriculturii făcîndu-se cu numeroase lipsuri. Ministerul Agriculturii nu a avut o concepţie şi o perspectivă clară asupra numărului, profilului şi pregătirii cadrelor necesare agriculturii socialiste. Cu toate că ritmul de dotare a agriculturii cu tractoare şi utilaje mecanice era cunoscut, şcolarizarea mecanicilor agricoli nu s-a făcut în număr corespunzător. Pentru a se înlătura consecinţele acestei lipse de prevedere au fost pregătiţi prin cursuri scurte tractorişti cărora nu li s-au putut da suficiente cunoştinţe tehnice, încît ei să poată asigura buna întreţinere şi folosire a tractoarelor.

Numărul de ingineri, medici veterinari, precum şi de specialişti cu pregătire medie este, de asemenea, insuficient.

În sistemul învăţămîntului agricol s-au aplicat, în mod mecanic, tipuri de şcoli similare celor din industrie. Au fost înfiinţate şcoli profesionale de ucenici cu durata de 3 ani pentru agricultori, crescători de animale, deşi în aceste meserii lucrează milioane de oameni care obţin rezultate remarcabile fără să aibă nevoie de pregătire şcolară specială. Au fost organizate şcoli de maiştri (care primesc absol-

agricultură, horticultură deşi aceste specialităţi, avînd o tehnicitate mai puţin pronunţată, nu cer o formă de şcolarizare atît de lungă şi de costisitoare.

Pentru unele cadre de specialişti au fost stabilite profile prea înguste, care nu corespund pe deplin cerinţelor agriculturii socialiste. Au fost pregătiţi ingineri şi maiştri zootehnicieni specializaţi numai în alimentaţia, îngrijirea şi selecţia animalelor, iar de apărarea sănătăţii, de prevenirea şi combaterea bolilor la animale se ocupau numai medicii şi tehnicienii veterinari.

Sănătatea animalelor, condiţie esenţială pentru sporirea efectivelor şi mărirea producţiei animale, este la rîndul ei condiţionată de alimentaţia şi de buna îngrijire a lor. De aceea, acest complex unitar de probleme trebuie să intre în atribuţiile şi răspunderea unui singur specialist.

În condiţiile actuale ale agriculturii nu corespunde nici profilul inginerilor şi tehnicienilor hidroameliorator, în sarcina cărora a fost dată atît construcţia sistemelor de îmbunătăţiri funciare, cît şi exploatarea terenurilor irigate. Experienţa de pînă acum arată că trebuie pregătiţi ingineri şi tehnicieni pentru proiectarea, construirea şi întreţinerea sistemelor hidrotehnice din agricultură, iar exploatarea suprafeţelor irigate să revină cadrelor specializate în agrotehnică, inginerilor şi tehnicienilor agronomi.

O lipsă esenţială a actualului sistem de învăţămînt agricol este insuficienta sa legătură cu practica şi cu experienţa înaintată din marile unităţi de producţie ale agriculturii socialiste.

Deşi prin hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri din 1955 s-a stabilit ca şcolile profesionale de mecanici agricoli să se înfiinţeze pe lîngă staţiunile de maşini şi tractoare şi pe lîngă gospodăriile agricole de stat, pentru a se asigura elevilor legătura nemijlocită cu practica efectivă în producţie, în numeroase cazuri această hotărîre nu a fost aplicată, înfiinţîndu-se şcoli în afara unităţilor de producţie.

Practica în producţie a elevilor şi a studenţilor nu a fost organizată astfel încît să cuprindă toate fazele producţiei agricole care se succed în cursul unui an. Din această cauză, în pregătirea lor rămîn cu serioase goluri. Deseori activitatea practică se desfăşoară pe terenuri şcolare, în ferme didactice mici. Ca urmare, tinerii nu cunosc condiţiile reale din unităţile productive dezvoltate, experienţa în producţie a

(Continuare în pag. 2-a)

Expoziţie închinată agriculturii

De curînd, la Şcoala medie nr. 1 din Caracal s-a deschis o expoziţie închinată încheierii colectivizării agriculturii în patria noastră. Expoziţia, care a fost amenajată de membrii comisiei metodice a profesorilor de ştiinţe sociale din şcoală, cuprinde materiale ce ilustrează realizările agriculturii noastre socialiste, imagini din munca entuziastă a ţăranilor colectivişti, imagini ale construcţiilor noi ridicate prin grija partidului în satele patriei.

Din prima zi a deschiderii sale expoziţia a fost vizitată de numeroşi elevi, profesori şi locuitori ai oraşului.

I. ZAMFIRESCU
Caracal

Toate eforturile pentru încheierea cu succes a anului şcolar

Sîntem în ultima etapă a anului şcolar, etapă de concentrare a forţelor pentru o eficienţă maximă a lecţiilor de recapitulare şi sistematizare a cunoştinţelor, pentru reuşita tuturor acţiunilor organizate în vederea încheierii cursurilor.

Atenţia cadrelor didactice se îndreaptă spre o cît mai judicioasă şi folositoare revedere a materiei, spre organizarea activităţilor practice continue, spre pregătirea elevilor în vederea examenelor de promovare, absolvire, admitere şi maturitate. De aceea, conform recentului ordin al ministrului Învăţămîntului şi Culturii, în şcolile de cultură generală, profesionale, tehnice, pedagogice şi de artă s-au suspendat activitatea cercurilor de elevi, concursurile cultural-artistice şi sportive, reuniunile şi simpozioanele, seratele literare, artistice şi ştiinţifice ca şi oricare alte activităţi care i-ar putea supraîncărca pe elevi. Aşa dar, în perioada care urmează accentul va cădea pe munca la clasă, pe organizarea studiului individual al elevilor, pentru înlăturarea rămînerilor în urmă şi pentru a spori succesele la învăţătură.

O grijă deosebită trebuie acordată alegerii subiectelor de sinteză — căci, precum se ştie, recapitularea nu înseamnă o parcurgere de la A la Z a materiei studiate în zeci de ore pe toată întinderea anului şcolar. În paginile gazetei noastre rezervate recapitulării, cadre didactice din diferite şcoli sugerează o serie de asemenea subiecte la diverse discipline. Desigur, fiecare profesor a chibzuit la felul cum va organiza recapitularea. Un lucru însă se cere subliniat: răspunderea mare pe care o au profesorii în asigurarea recapitulării judicioase a materiei, care trebuie să se bazeze pe subiecte bine gîndite, bine alese, cuprinzătoare, care să solicite gîndirea logica elevilor, capacitatea de a aplica în viaţă cunoştinţele căpătate în clasă. Toate acestea presupun din partea profesorului o muncă atentă, de calitate.

Un aport considerabil în această direcţie îl pot aduce comisiile metodice de specialitate. În această perioadă eforturile lor se vor îndrepta mai mult spre ajutorarea pedagogilor în organizarea recapitulării. Totodată, comisiile metodice sînt chemate să-şi dea sprijinul în recomandarea bibliografiei care să vină în ajutorul profesorilor pentru gruparea mai lesnicioasă a materialului şi pentru aducerea la zi a problemelor. Doar viaţa nu stă pe loc. Iată, bunăoară, cîte documente de importanţă istorică au venit să se adauge în ultimul timp celor existente numai în domeniul desăvîrşirii construcţiei socialismului în patria noastră: documentele sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale, hotărîrile partidului şi guvernului cu privire la redistribuirea cadrelor de specialişti în agricultură şi cu privire la dezvoltarea şi îmbunătăţirea învăţămîntului agricol.

Dar munca de consolidare şi sistematizare a cunoştinţelor nu este legată numai de predare. Studiul individual al elevului îşi

Zeci şi sute de pionieri şi elevi vizitează aceste expoziţii. Victoria socialismului în agricultura din

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne privind dezvoltarea şi îmbunătăţirea învăţămîntului agricol

(Urmare din pag. 1-a)

marilor gospodării fruntaşe, nu sînt pregătiţi pentru a răspunde cu succes cerinţelor agriculturii socialiste.

Durata de 5 ani şi jumătate, stabilită pentru învăţămîntul superior agricol, este prea mare, ea poate fi redusă la 5 ani, printr-o mai judicioasă folosire a timpului de şcolarizare.

În planurile şi în programele de învăţămînt se dă o dezvoltare disproporţionată disciplinelor şi temelor teoretice, în detrimentul cunoştinţelor necesare specialistului în producţie. Conducerea Ministerului Agriculturii a lăsat elaborarea acestor documente hotărîtoare pentru conţinutul învăţămîntului, numai pe seama aparatului ministerului, care nu a făcut faţă acestei sarcini.

Lecţiile şi cursurile predate în învăţămîntul agricol reflectă slab cuceririle ştiinţei şi ale tehnicii moderne, metodele cele mai noi de sporire a producţiei, măsurile tehnico-organizatorice care asigură maximum de eficienţă economică. Multe cadre didactice nu cunosc progresele din agricultură şi nevoile gospodăriilor socialiste mari.

Pentru îmbunătăţirea radicală a sistemului de organizare şi a conţinutului învăţămîntului agricol de toate gradele, pentru legarea lui mai strînsă cu practica agriculturii socialiste, în lumina noilor sarcini ce stau în faţa agriculturii ca urmare a încheierii procesului de colectivizare,

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN ŞI CONSILIUL DE MINIŞTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

HOTĂRĂSC:

I. Învăţămîntul agrozootehnic de masă pentru ţărănimea muncitoare

1. Pentru ridicarea nivelului de cunoştinţe agrozootehnice al ţăranilor colectivişti şi al muncitorilor agricoli permanenţi din gospodăriile agricole de stat şi din staţiunile de maşini şi tractoare, sfaturile populare regionale şi raionale vor organiza cursuri agrozootehnice de masă cu durata de 3 ani, la care vor fi înscrişi ţărani muncitori pînă la vîrsta de 40—45 de ani

Cursurile se vor desfăşura anual timp de 3—4 luni, în perioada de iarnă, cînd activitatea de producţie este mai redusă şi vor consta din 2—3 expuneri pe săptămînă urmate de discuţii şi demonstraţii practice. La încheierea anilor I şi II se vor ţine seminarii recapitulative, iar la încheierea anului III se va da un examen, pe baza căruia absolvenţii vor primi dovezi de promovare a cursului.

2. Lectorii cursurilor vor fi recrutaţi din rîndul specialiştilor din unităţile agricole de producţie — ingineri, medici veterinari, tehnicieni agricoli şi alte cadre de specialitate.

3. Consiliul Superior al Agriculturii va elabora, pînă la 1 iunie 1962, programe analitice diferenţiate (cultura plantelor de cîmp, legumicultură, zootehnie) care să asigure cursanţilor, pe parcursul celor trei ani de studiu, un sistem închegat de cunoştinţe necesare activităţii de producţie.

Pe baza programelor vor fi elaborate manuale care vor servi la predarea şi însuşirea cursurilor; acestea vor fi redactate într-un limbaj accesibil, iar conţinutul lor va fi legat de problemele gospodăriei fruntaşe, nu sînt pregătiţi pentru a răspunde cu succes cerinţelor agriculturii socialiste.

Durata de 5 ani şi jumătate, stabilită pentru învăţămîntul superior agricol, este prea mare, ea poate fi redusă la 5 ani, printr-o mai judicioasă folosire a timpului de şcolarizare.

În planurile şi în programele de învăţămînt se dă o dezvoltare disproporţionată disciplinelor şi temelor teoretice, în detrimentul cunoştinţelor necesare specialistului în producţie. Conducerea Ministerului Agriculturii a lăsat elaborarea acestor documente hotărîtoare pentru conţinutul învăţămîntului, numai pe seama aparatului ministerului, care nu a făcut faţă acestei sarcini.

Lecţiile şi cursurile predate în învăţămîntul agricol reflectă slab cuceririle ştiinţei şi ale tehnicii moderne, metodele cele mai noi de sporire a producţiei, măsurile tehnico-organizatorice care asigură maximum de eficienţă economică. Multe cadre didactice nu cunosc progresele din agricultură şi nevoile gospodăriilor socialiste mari.

Pentru îmbunătăţirea radicală a sistemului de organizare şi a conţinutului învăţămîntului agricol de toate gradele, pentru legarea lui mai strînsă cu practica agriculturii socialiste, în lumina noilor sarcini ce stau în faţa agriculturii ca urmare a încheierii procesului de colectivizare,

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN ŞI CONSILIUL DE MINIŞTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

HOTĂRĂSC:

I. Învăţămîntul agrozootehnic de masă pentru ţărănimea muncitoare

1. Pentru ridicarea nivelului de cunoştinţe agrozootehnice al ţăranilor colectivişti şi al muncitorilor agricoli permanenţi din gospodăriile agricole de stat şi din staţiunile de maşini şi tractoare, sfaturile populare regionale şi raionale vor organiza cursuri agrozootehnice de masă cu durata de 3 ani, la care vor fi înscrişi ţărani muncitori pînă la vîrsta de 40—45 de ani

Cursurile se vor desfăşura anual timp de 3—4 luni, în perioada de iarnă, cînd activitatea de producţie este mai redusă şi vor consta din 2—3 expuneri pe săptămînă urmate de discuţii şi demonstraţii practice. La încheierea anilor I şi II se vor ţine seminarii recapitulative, iar la încheierea anului III se va da un examen, pe baza căruia absolvenţii vor primi dovezi de promovare a cursului.

2. Lectorii cursurilor vor fi recrutaţi din rîndul specialiştilor din unităţile agricole de producţie — ingineri, medici veterinari, tehnicieni agricoli şi alte cadre de specialitate.

3. Consiliul Superior al Agriculturii va elabora, pînă la 1 iunie 1962, programe analitice diferenţiate (cultura plantelor de cîmp, legumicultură, zootehnie) care să asigure cursanţilor, pe parcursul celor trei ani de studiu, un sistem închegat de cunoştinţe necesare activităţii de producţie.

Pe baza programelor vor fi elaborate manuale care vor servi la predarea şi însuşirea cursurilor; acestea vor fi redactate într-un limbaj accesibil, iar conţinutul lor va fi legat de problemele gospodăriei fruntaşe, nu sînt pregătiţi pentru a răspunde cu succes cerinţelor agriculturii socialiste.

Durata de 5 ani şi jumătate, stabilită pentru învăţămîntul superior agricol, este prea mare, ea poate fi redusă la 5 ani, printr-o mai judicioasă folosire a timpului de şcolarizare.

În planurile şi în programele de învăţămînt se dă o dezvoltare disproporţionată disciplinelor şi temelor teoretice, în detrimentul cunoştinţelor necesare specialistului în producţie. Conducerea Ministerului Agriculturii a lăsat elaborarea acestor documente hotărîtoare pentru conţinutul învăţămîntului, numai pe seama aparatului ministerului, care nu a făcut faţă acestei sarcini.

Lecţiile şi cursurile predate în învăţămîntul agricol reflectă slab cuceririle ştiinţei şi ale tehnicii moderne, metodele cele mai noi de sporire a producţiei, măsurile tehnico-organizatorice care asigură maximum de eficienţă economică. Multe cadre didactice nu cunosc progresele din agricultură şi nevoile gospodăriilor socialiste mari.

Pentru îmbunătăţirea radicală a sistemului de organizare şi a conţinutului învăţămîntului agricol de toate gradele, pentru legarea lui mai strînsă cu practica agriculturii socialiste, în lumina noilor sarcini ce stau în faţa agriculturii ca urmare a încheierii procesului de colectivizare,

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN ŞI CONSILIUL DE MINIŞTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

HOTĂRĂSC:

I. Învăţămîntul agrozootehnic de masă pentru ţărănimea muncitoare

1. Pentru ridicarea nivelului de cunoştinţe agrozootehnice al ţăranilor colectivişti şi al muncitorilor agricoli permanenţi din gospodăriile agricole de stat şi din staţiunile de maşini şi tractoare, sfaturile populare regionale şi raionale vor organiza cursuri agrozootehnice de masă cu durata de 3 ani, la care vor fi înscrişi ţărani muncitori pînă la vîrsta de 40—45 de ani

Cursurile se vor desfăşura anual timp de 3—4 luni, în perioada de iarnă, cînd activitatea de producţie este mai redusă şi vor consta din 2—3 expuneri pe săptămînă urmate de discuţii şi demonstraţii practice. La încheierea anilor I şi II se vor ţine seminarii recapitulative, iar la încheierea anului III se va da un examen, pe baza căruia absolvenţii vor primi dovezi de promovare a cursului.

2. Lectorii cursurilor vor fi recrutaţi din rîndul specialiştilor din unităţile agricole de producţie — ingineri, medici veterinari, tehnicieni agricoli şi alte cadre de specialitate.

3. Consiliul Superior al Agriculturii va elabora, pînă la 1 iunie 1962, programe analitice diferenţiate (cultura plantelor de cîmp, legumicultură, zootehnie) care să asigure cursanţilor, pe parcursul celor trei ani de studiu, un sistem închegat de cunoştinţe necesare activităţii de producţie.

Pe baza programelor vor fi elaborate manuale care vor servi la predarea şi însuşirea cursurilor; acestea vor fi redactate într-un limbaj accesibil, iar conţinutul lor va fi legat de proble-

În predarea cursurilor, lectorii vor adapta conţinutul manualului la condiţiile concrete ale localităţii respective (natura solului, clima şi altele) şi îl vor completa cu numeroase exemple cunoscute de ţărani din propria lor experienţă de producţie.

4. Pentru ţăranii colectivişti care nu vor putea fi cuprinşi în cursurile agrozootehnice de masă cu durata de 3 ani se vor organiza în continuare, în cadrul căminelor culturale, cicluri de conferinţe agrozootehnice.

II. Predarea obiectului „Agricultura" în şcoala de cultură generală de 8 ani din mediul sătesc

5. În şcolile de cultură generală de 8 ani din mediul sătesc, în clasele V—VIII. se va preda obiectul „Agricultura", în cadrul căruia elevii vor primi cunoştinţe despre sol şi agrotehnică, îngrăşăminte şi folosirea lor raţională, cultura cerealelor, horticultură, protecţia plantelor, creşterea animalelor, cunoştinţe despre maşinile agricole şi organizarea producţiei agricole. Predarea cursului va fi îmbinată organic cu munca practică a elevilor, care se va desfăşura în producţie în G.A.C. sau G.A.S. din localitate. În acest scop se va prevedea în planul de învăţămînt un timp sporit pentru aceste activităţi.

Practica se va organiza astfel ca elevii să participe în mod sistematic la toate activităţile ce constituie procesul muncii în agricultură.

Examenul de absolvire a şcolii de cultură generală de 8 ani din mediul sătesc va cuprinde şi obiectul „Agricultura".

6. Programele şi manualele necesare predării acestei discipline, pe fiecare clasă, vor fi elaborate astfel ca, pe parcursul celor patru ani de studii, elevii să capete un sistem unitar de cunoştinţe fundamentale din domeniul producţiei agricole.

7. Pentru predarea obiectului „Agricultura", acolo unde este posibil, vor fi atraşi profesori din învăţămîntul agricol, specialişti de la staţiunile experimentale şi din unităţile agricole de producţie.

8. În vederea pregătirii de profesori care să predea „Agricultura" vor fi revăzute şi îmbunătăţite planurile şi programele facultăţilor de ştiinţe naturale din universităţi şi institute pedagogice de 3 ani astfel ca studenţii să-şi însuşească cunoştinţele necesare despre producţia agricolă şi să efectueze o perioadă de practică în agricultură. De asemenea, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii va organiza cursuri de perfecţionare a profesorilor de ştiinţe naturale pentru a preda obiectul „Agricultura".

III. Pregătirea mecanicilor agricoli

9. În următorii ani, numărul tractoarelor şi maşinilor cu care va fi dotată agricultura va creşte considerabil. Pentru a se asigura creşterea numărului de mecanici agricoli în ritmul corespunzător dotării agriculturii cu maşini vor fi şcolarizaţi anual în această meserie 15.000 de tineri.

10. Mecanicii agricoli vor fi pregătiţi în şcoli profesionale cu durata de 3 ani, în care vor fi primiţi absolvenţi ai şcolii de 7 (8) ani în vîrstă de cel mult 17 ani; în funcţie de necesităţi vor fi primiţi şi tineri cu stagiul militar satisfăcut, pînă la vîrsta de 25 de ani.

nici agricoli vor fi organizate pe lîngă S.M.T., uzine de reparaţii pentru utilaj agricol, gospodării agricole de stat. Directorii acestor unităţi vor răspunde de organizarea şi de funcţionarea în bune condiţii a învăţămîntului.

Elevii vor fi recrutaţi din zona de activitate a unităţii agricole care tutelează şcoala.

Instruirea practică a elevilor, pentru care va fi afectat 2 3 din timpul de şcolarizare. se va face pe maşinile şi în atelierele de reparaţii ale unităţii agricole tutelare. Planul de învăţămînt va fi astfel întocmit încît în perioada lucrărilor agricole, elevii din anii II şi III să muncească efectiv în producţie, conducînd tractoare sub supravegherea mecanicilor şi a personalului de specialitate al unităţii pe lîngă care funcţionează şcoala.

11. În cazul cînd în şcolile organizate pe lîngă unităţile agricole de producţie nu va putea fi cuprins întregul efectiv de elevi necesari anual, se vor înfiinţa şi unele centre şcolare în zonele cele mai importante pentru agricultură, unde nevoile de mecanici agricoli sînt mai mari. Elevii vor fi recrutaţi din regiunile în care vor fi repartizaţi după terminarea studiilor. Aceste centre şcolare vor fi dotate cu tractoare şi cu alte maşini necesare însuşirii meseriei. Pe lîngă centrul şcolar va fi înfiinţat un atelier de reparaţii în care se va face instruirea practică a elevilor, prin executarea de către ei a unor lucrări pentru unităţile agricole din apropiere. Munca practică în producţie a elevilor din anii II şi III va fi organizată de preferinţă în acele S.M.T., uzine de reparaţii pentru utilaj agricol sau G.A.S. în care elevii vor fi repartizaţi după absolvirea cursurilor.

12. Absolvenţii şcolilor profesionale de mecanici agricoli vor trebui să cunoască caracteristicile tehnice şi modul de funcţionare a tractoarelor, motoarelor, maşinilor şi instalaţiilor agricole, să facă îngrijirile tehnice şi să execute toate categoriile de reparaţii ale acestora; să aibă cunoştinţe despre agrotehnica principalelor plante agricole; să ştie să execute, cu ajutorul maşinilor toate lucrările mecanizate din agricultură.

13. Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor, Ministerul Industriei Construcţiilor şi Ministerul Economiei Forestiere îşi vor pregăti în şcoli proprii numărul necesar de mecanici pentru deservirea utilajelor folosite în domeniul lor de activitate.

14. Pentru pregătirea de muncitori în alte meserii care cer o anumită specializare (vinificatori, pepinieriştii, însămînţări artificiale şi altele) Consiliul Superior al Agriculturii va organiza, după nevoi, în unităţile de producţie dezvoltate sau în staţiuni experimentale, cursuri de specializare de scurtă durată. La aceste cursuri vor fi şcolarizaţi muncitori cu experienţă practică şi cu bune rezultate în producţie.

IV. Pregătirea maiştrilor mecanici agricoli

15. Pentru a se asigura ca în anul 1970 în gospodăriile agricole de stat să existe cîte un maistru la fiecare secţie şi atelier de reparaţii, iar în S.M.T. cîte unul la fiecare 50 de tractoare, precum şi un număr de 400 de maiştri pentru sectorul hidrotehnic şi staţiunile experimentale, vor fi şcolarizaţi anual 490 de elevi.

16. Pregătirea maiştrilor mecanici agricoli se va face în şcoli tehnice de maiştri cu durata de 3 ani, organizate pe lîngă întreprinderile Ministerului Metalurgiei şi pe lîngă uzine de reparaţii pentru utilaj agricol. În aceste şcoli vor fi admişi, pe bază de examen, absolvenţi ai şcolilor profesionale de mecanici agricoli, recomandaţi de S.M.T., G.A.S. şi uzine de reparaţii, dintre mecanicii cei mai capabili, buni organizatori, cu o practică în această meserie de cel puţin 3 ani. Cei recomandaţi vor trebui să aibă vîrsta de 23—30 de ani şi să fi satisfăcut serviciul militar.

17. Maistrul mecanic este ajutorul inginerului în organizarea, îndrumarea şi controlul executării lucrărilor de întreţinere şi reparare a tractoarelor şi a maşinilor agricole, precum şi a instalaţiilor de mecanizare şi electrificare a proceselor de producţie din agricultură. El răspunde de buna funcţionare a utilajului mecanic în timpul efectuării muncilor agricole. Pentru a-şi îndeplini sarcinile, maistrul mecanic trebuie să cunoască toate tipurile de maşini, de tractoare şi de instalaţii folosite în agricultură, tehnologia exploatării, întreţinerii şi reparării lor.

18. Practica în producţie a elevilor, care va ocupa jumătate din timpul de şcolarizare, va fi organizată în parte în atelierele de reparaţii şi întreţinere ale întreprinderii care tutelează şcoala şi în parte în unităţile agricole în care elevii vor fi repartizaţi după absolvirea cursurilor. În timpul practicii, elevii vor participa nemijlocit, sub îndrumarea unor maiştri pricepuţi, la organizarea şi la conducerea lucrărilor de reparaţii.

V. Pregătirea tehnicienilor agronomi, horticultori şi veterinari

19. Pentru anul 1970 se prevede să existe:

— în gospodăriile agricole de stat cîte un tehnician agronom la 750 ha de teren arabil, cîte un tehnician veterinar la 200 unităţi vită mare, cîte un tehnician horticultor la 50 ha de vie sau la 150 ha de livadă sau la 50 ha grădini de legume.

— în gospodăriile agricole colective cîte un tehnician agronom la 1.000 ha de teren arabil, cîte un tehnician horticultor la 100 ha de vie, sau la 300 ha de livadă, sau la 100 ha. grădini de legume.

— în staţiunile experimentale şi în unităţile de deservire a agriculturii 450 de tehnicieni agronomi, 1.450 de tehnicieni veterinari şi 310 tehnicieni horticultori.

Ca urmare, vor fi şcolarizaţi anual 890 de elevi în specialitatea agronomie, 3.700 de elevi în specialitatea veterinară şi 940 de elevi în specialitatea horticultură.

20. Pregătirea tehnicienilor agronomi, horticultori şi veterinari se va face în şcoli tehnice agricole cu durata de 4 ani. În ultimul an elevii vor munci în producţie fiind salarizaţi corespunzător cu munca depusă. Şcolile tehnice agricole vor fi organizate pe lîngă unităţile agricole de stat (G.A.S. şi staţiuni experimentale) şi vor primi — pe bază de concurs — absolvenţi ai şcolilor de 7 (8) ani din mediul sătesc.

21. Planurile şi programele de învăţămînt vor cuprinde cunoştinţele necesare pentru ca elevii să poată îndeplini în bune condiţii, după absolvirea şcolii, funcţia de ajutoare directe ale inginerilor sau ale medicilor veterinari.

Tehnicianul agronom trebuie să cunoască biologia şi agrotehnica tuturor plantelor agricole din cultura mare, inclusiv din culturile irigate, aplicarea îngrăşămintelor, protecţia plantelor agricole, mecanizarea şi organizarea proceselor de producţie.

Tehnicianul horticultor, pe lîngă cunoştinţele de agronomie, trebuie să cunoască temeinic biologia şi agrotehnica pomilor, viţei de vie şi legumelor, producerea materialului săditor, procesul de vinificaţie, folosirea maşinilor şi a utilajelor existente în viticultură, pomicultură, legumicultură, precum şi organizarea procesului de producţie în horticultură.

Tehnicianul veterinar trebuie să cunoască rasele de animale domestice, metodele de alimentaţie, selecţie şi reproducţie a lor, igiena animalelor şi a adăposturilor, prevenirea şi combaterea bolilor la animale, exploatarea maşinilor agricole şi a agregatelor folosite

zarea proceselor de producţie în acest domeniu.

22. Practica elevilor, pentru care va fi afectat 50 la sută din timpul de şcolarizare, va trebui astfel organizată încît aceştia să-şi însuşească cunoştinţele practice referitoare la întregul ciclu de producţie din ramura pentru care se pregătesc. În producţia vegetală, elevii vor efectua direct lucrările agricole, înlocuind pe muncitori, iar în zootehnie vor îngriji în tot timpul anului, prin rotaţie, un anumit număr de animale.

Ultimul an de şcoală va fi destinat exclusiv practicii în producţie în unităţile productive fruntaşe, care pot asigura o temeinică pregătire de specialitate. În această perioadă, elevii îşi vor însuşi problemele de organizare şi conducere a muncilor agricole. După efectuarea anului de practică ei vor da examenul de absolvire a şcolii şi vor primi diploma de tehnician.

23. În perioada studiilor, elevii şcolilor tehnice agricole vor primi burse constînd din întreţinere completă în şcoală.

Parte din elevi vor primi burse de stat. După absolvirea şcolii, ei vor fi repartizaţi pentru muncă în unităţi agricole de stat.

Gospodăriile agricole colective vor trimite în aceste şcoli bursieri proprii, urmînd ca după absolvirea şcolii aceştia să lucreze în gospodăria colectivă respectivă.

VI. Pregătirea hidrotehnicienilor agricoli

24. În 1970 se prevede să existe cîte un hidrotehnician la 500 ha de teren amenajat pentru întreţinerea lucrărilor hidrotehnice din G.A.S., cîte unul la fiecare din cele 700 G.A.C. situate în lunca Dunării, care dispun de suprafeţe mari cu amenajări hidrotehnice, iar pentru exploatarea sistemelor de irigaţii cîte unul la 2.000 ha de teren amenajate.

Ca urmare, vor fi şcolarizaţi anual 190 de hidrotehnicieni agricoli.

25. Pregătirea hidrotehnicienilor agricoli se va face în şcoli tehnice cu durata de 2 ani, subordonate Comitetului de stat al apelor.

În aceste şcoli vor fi primiţi, pe bază de examen, absolvenţi ai şcolilor medii de cultură generală cu diplomă de maturitate. În cazul cînd nu se completează numărul de elevi planificat, vor putea fi primiţi şi absolvenţi care nu au promovat examenul de maturitate. La note egale, vor avea prioritate elevii proveniţi din mediul sătesc.

26. Conţinutul învăţămîntului va asigura elevilor pregătirea necesară pentru a-şi putea îndeplini cu succes sarcinile ce le revin în producţie. Hidrotehnicianul agricol va ajuta pe inginerul hidrotehnic la întocmirea studiilor şi proiectelor, la construirea, întreţinerea şi exploatarea lucrărilor hidrotehnice din agricultură (irigaţii, desecări, îndiguiri, construcţii pentru combaterea eroziunii solului). El trebuie să aibă cunoştinţe de hidrometrie şi hidrologie, pedologie şi topografie, să cunoască organizarea executării şi a exploatării lucrărilor hidrotehnice.

27. Practica în producţie a elevilor va fi organizată în unităţile agricole de stat, pe şantierele de construcţii hidrotehnice sau în unităţile ce vor gospodări sistemele hidrotehnice din agricultură unde vor fi încadraţi în muncă şi vor executa lucrările corespunzătoare specialităţii lor sub supravegherea inginerilor.

VII. Pregătirea cadrelor cu studii superioare

28. În vederea asigurării cadrelor cu pregătire superioară pentru gospodăriile agricole de stat, staţiunile de maşini şi tractoare, gospodăriile agricole colective, pentru proiectarea, construirea şi exploatarea sistemelor de hidroameliorаţii, precum şi pentru organele de conducere a agriculturii, staţiunile experimentale, instituţiile de cercetare ştiinţifică, învăţămîntul agricol şi alte organe care au nevoie de astfel de specialişti, vor fi şcolarizaţi anual 920 de studenţi în specialitatea agronomie, 410 studenţi în specialitatea horticultură şi 780 de studenţi în specialitatea medicină veteri-

HOTĂRÎREA
Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne privind dezvoltarea şi îmbunătăţirea învăţămîntului agricol

(Urmare din pag. 2-a)

nară. Pentru ceilalţi specialişti, a căror pregătire se face în facultăţi ce deservesc şi alte sectoare ale economiei naţionale, planul de şcolarizare, care va fi stabilit ulterior, va include şi pe cei necesari agriculturii.

— Ca urmare, gospodăriile agricole de stat vor fi încadrate în 1970 cu cîte un inginer agronom la 1.500 ha. de teren arabil, precum şi cu ingineri agronomi în funcţia de director şi de inginer şef pentru producţie, cu cîte un inginer horticultor la 200-300 ha. de vie, sau 400-500 ha. de livadă, sau 200 ha. de grădină de legume, cu un medic veterinar la 1.000 de vaci, 1-3 medici veterinari la 5.000-15.000 de porci, 4 medici veterinari la fiecare combinat avicol, un medic veterinar la 50.000 de păsări matcă, precum şi cu un inginer mecanic la 50 de tractoare fizice.

— 50 la sută din gospodăriile colective vor fi încadrate cu cîte un inginer agronom-preşedinte, cu cîte un inginer agronom la 1.500 ha teren arabil; 500 de G.A.C. specializate în producţia de legume, fructe, struguri, vor fi încadrate cu cîte un inginer horticultor-preşedinte; cîte un inginer va fi încadrat la fiecare din cele 1.000 de G.A.C. care vor avea peste 500 ha de vie sau 1.000 ha de livadă şi cîte un medic veterinar la 1.000—1.100 unităţi vită mare.

Staţiunile de maşini şi tractoare vor fi încadrate cu un inginer mecanic — director, cu cîte un inginer mecanic la fiecare 100 de tractoare în exploatare şi cu un inginer mecanic pentru reparaţii.

29. Cadrele cu studii superioare necesare agriculturii vor fi pregătite în institutele de învăţămînt superior astfel:

La institutele de învăţămînt superior agricol

— ingineri agronomi
— ingineri horticultori
— medici veterinari

La institutele politehnice şi de construcţii

— ingineri mecanici agricoli
— ingineri hidrotehnici

Durata studiilor la toate aceste specialităţi va fi de 5 ani.

30. Inginerul agronom este specialistul de profil larg pentru agricultură, care trebuie să cunoască agrotehnica (inclusiv în condiţii de irigare), lucrările de îngrijire a plantelor de cîmp, legumelor, pomilor, viţei de vie, precum şi tehnica creşterii animalelor. El trebuie să aibă cunoştinţe privind însuşirile biologice ale plantelor agricole şi ale animalelor domestice, metodele de cultivare, creştere şi ameliorare a acestora, lucrările de îngrijire a culturilor şi de combatere a dăunătorilor, solul şi tehnica lucrării lui, metodele şi mijloacele de menţinere şi sporire a fertilităţii solului, alimentaţia şi îngrijirea animalelor, folosirea tractoarelor şi a maşinilor agricole, economia şi organizarea întreprinderilor agricole socialiste.

31. Inginerul horticultor este un inginer agronom specializat în legumicultură, pomicultură şi viticultură. El trebuie să aibă cunoştinţe mai temeinice privind însuşirile biologice ale plantelor horticole, ameliorarea lor, lucrările de îngrijire a culturilor legumicole, amenajarea terenurilor pentru plantaţiile de vii şi pomi, tehnica producerii materialului săditor şi a culturilor forţate, înfiinţarea şi îngrijirea plantaţiilor de vii şi pomi, folosirea tractoarelor şi a maşinilor agricole în culturile de legume şi plantaţiile de vii şi pomi, vinificaţia, prelucrarea, păstrarea şi valorificarea produselor horticole.

32. Medicul veterinar este specialistul pentru alimentaţia, îngrijirea, selecţia, reproducţia şi valorificarea raţională a animalelor domestice, precum şi pentru prevenirea, combaterea şi tratarea bolilor la animale. El trebuie să cunoască anatomia şi fiziologia animalelor, rasele de animale, metodele de creştere, de reproducţie, însămînţări artificiale şi selecţie, organizarea proceselor de producţie în zootehnie şi mecanizarea lor, tehnologia produselor de origine animală, precum şi patologia bolilor infecto-contagioase, parazitare, mijloacele de prevenire şi tratament al bolilor, economia şi organizarea întreprinderilor agricole socialiste.

33. Inginerul mecanic agricol este specialistul în exploatarea, întreţinerea şi repararea tractoarelor, maşinilor şi instalaţiilor folosite în agricultură. El trebuie să cunoască toate tipurile de maşini agricole şi tractoare, tehnologia exploatării, întreţinerii şi reparării acestora, precum şi a instalaţiilor de mecanizare şi electrificare din agricultură, organizarea lucrărilor de reparaţii curente şi capitale. El răspunde de întreaga muncă privind întreţinerea şi buna funcţionare în exploatare a utilajelor şi instalaţiilor folosite în agricultură, precum şi de efectuarea la timp şi în bune condiţii a reparaţiilor acestora.

34. Inginerul pentru hidrotehnică agricolă este specialistul în proiectarea, execuţia, întreţinerea şi exploatarea lucrărilor de irigaţii, desecări, îndiguiri, construcţii pentru combaterea eroziunii solului, alimentări cu apă în agricultură. El trebuie să aibă cunoştinţe de agropedologie, hidrologie, geotehnică, energetică şi staţii de pompare, de organizare şi conducere a executării lucrărilor de hidroamelioraţii.

35. Învăţămîntul în institutele agronomice se va organiza astfel ca în fiecare an practica în producţie a studenţilor să se desfăşoare în funcţie de calendarul muncilor agricole, studenţii efectuînd direct aceste lucrări în locul muncitorilor. Practica va fi organizată în unităţile agricole de producţie şi staţiuni experimentale multilateral dezvoltate, care să satisfacă toate cerinţele procesului de învăţămînt.

Consiliul Superior al Agriculturii şi Ministerul Învăţămîntului şi Culturii vor stabili, de comun acord cu unităţile de producţie în care va fi organizată practica studenţilor, şi măsurile care trebuie luate în fiecare unitate pentru asigurarea condiţiilor de desfăşurare a activităţii practice.

VIII. Pregătirea cadrelor economice pentru agricultură

36. Pentru rezolvarea cu competenţă a problemelor privind latura economică a activităţii de producţie, precum şi pentru ţinerea evidenţei contabile în gospodăriile agricole de stat, staţiunile de maşini şi tractoare, gospodăriile agricole colective şi la sistemele hidrotehnice, gospodăriile agricole de stat vor fi încadrate cu cîte un economist cu studii superioare, 4 contabili cu studii medii la serviciul de contabilitate şi cîte 1 contabil la fiecare secţie teritorială. Gospodăriile agricole colective vor fi încadrate cu cîte 1,5 contabili în medie la fiecare, iar celelalte posturi necesare vor fi deţinute de colectivişti cu experienţă, absolvenţi ai unor cursuri scurte de calificare (socotitori). Staţiunile de maşini şi tractoare vor fi încadrate cu cîte 1 economist şi 3 contabili, iar sistemele hidrotehnice cu cîte 1 economist şi 2 contabili.

37. Contabilii agricoli vor fi pregătiţi prin şcoli tehnice de contabilitate cu durata de 4 ani, care vor primi absolvenţi ai şcolilor de 7 (8) ani din mediul sătesc.

38. Contabilul agricol trebuie să cunoască problemele de contabilitate şi să posede suficiente cunoştinţe de statistică, economice şi agricultură care să-i permită ca, în afară de ţinerea evidenţei contabile şi de completarea dărilor de seamă statistice, să contribuie la analiza activităţii economice din unităţile agricole de producţie.

IX. Dispoziţii finale

39. Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi Comitetul de Stat al Planificării vor institui o comisie alcătuită din profesori universitari, oameni de ştiinţă, ingineri şi tehnicieni din producţie care, sub conducerea ministrului învăţămîntului şi culturii va reexamina şi va îmbunătăţi planurile şi programele de învăţămînt, modul de organizare a pregătirii teoretice şi a practicii în producţie. Propunerile acestei comisii vor fi supuse aprobării Secretariatului Comitetului Central al P.M.R.

40. Ministerul Învăţămîntului şi Culturii împreună cu Consiliul Superior al Agriculturii vor elabora manualele necesare pentru şcolile profesionale de mecanici agricoli, şcolile tehnice şi învăţămîntul superior agricol.

41. Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi Comitetul de Stat al Planificării vor analiza dotarea laboratoarelor şi cabinetelor tehnice ale şcolilor şi institutelor de învăţămînt agricol şi vor stabili necesarul de utilaj şi material didactic pentru a asigura treptat un nivel corespunzător învăţămîntului.

42. Consiliul Superior al Agriculturii împreună cu Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi Comitetul de Stat al Planificării vor elabora un studiu privind amplasarea în viitor a construcţiilor pentru învăţămîntul agricol, urmărind apropierea acestuia de bazele de producţie agricolă.

43. Ministerul Învăţămîntului şi Culturii va colabora cu Consiliul Superior al Agriculturii la întocmirea planurilor de învăţămînt. Consiliul Superior al Agriculturii va asigura condiţiile pentru efectuarea practicii în producţie a studenţilor în unităţile agricole.

44. Şcolile profesionale de agricultură, horticultură, viticultură şi crescători de animale din subordinea Ministerului Agriculturii şi a sfaturilor populare îşi vor înceta activitatea la sfîrşitul anului şcolar 1961—1962.

Elevii care la sfîrşitul anului şcolar 1961—1962 vor promova anul I al şcolilor profesionale agricole îşi vor continua studiile în anul II al şcolilor tehnice agricole din aceeaşi specialitate.

Elevii care la sfîrşitul anului şcolar 1961—1962 vor promova anul II al şcolilor profesionale agricole îşi vor continua studiile în anul II al şcolilor tehnice agricole din aceeaşi specialitate.

Elevii care la sfîrşitul anului şcolar 1961—1962 vor absolvi şcolile profesionale agricole, pot fi primiţi în anul III al şcolilor tehnice agricole.

45. Şcolile tehnice de maiştri agricoli care pregătesc cadre în specialităţile agronomie, zootehnie, horticultură, viticultură şi şcolile tehnice care pregătesc veterinari şi contabili agricoli, nu vor mai primi elevi în anul I, funcţionînd în lichidare cu seriile de elevi în curs de şcolarizare.

46. Pentru realizarea unei şcolarizări care să asigure pregătirea pînă în 1970 a necesarului de cadre cu pregătire medie şi superioară se vor aloca fondurile necesare sporirii în mod corespunzător a spaţiului de învăţămînt al şcolilor şi al institutelor agronomice existente.

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Preşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne
ION GHEORGHE MAURER

[illegible] pregătesc pentru a deveni cadre calificate [illegible] specialiste. La ora de laborator surprinsă în [illegible], un grup de elevi, îndrumaţi de profesorul de specialitate, [illegible] o secţiune într-un bob de grîu.

DE LA MINISTERUL INVAŢAMINTULUI ŞI CULTURII

Ministrul Învăţămîntului şi Culturii a semnat recent un ordin privitor la mai buna organizare a activităţii şcolare în perioada de încheiere a anului şcolar, astfel ca elevii să dispună de timpul necesar în vederea însuşirii temeinice a cunoştinţelor, a recapitulării şi sistematizării materiei, precum şi a pregătirii în cele mai bune condiţii pentru examenele de promovare, absolvire, admitere şi maturitate.

În ordin se arată că în perioada care a mai rămas pînă la încheierea cursurilor elevii din şcolile de cultură generală, profesionale, tehnice, pedagogice şi de artă vor participa numai la lecţiile şi activităţile prevăzute în planurile de învăţămînt şi în programele şcolare. În această perioadă se suspendă organizarea, pregătirea şi participarea elevilor la activităţile în afara clasei şi extra-şcolare: cercurile de elevi, concursurile cultural-artistice şi sportive, reuniunile, simpozioanele, seratele literare, artistice şi ştiinţifice etc., schimburile de experienţă între elevii diferitelor şcoli etc. Vizitele, excursiile, vizionarea expoziţiilor, muzeelor şi a spectacolelor vor fi organizate numai dacă sînt direct legate de repetarea şi consolidarea cunoştinţelor.

Programul serbărilor şcolare din această perioadă va fi alcătuit din coruri, dansuri, recitări etc. pregătite cu elevii în restul anului şcolar, în orele prevăzute de planurile de învăţămînt (muzică, literatură, ansamblu coral, educaţie fizică şi sport), precum şi în cercurile de elevi.

Activitatea şcolilor sportive de elevi se reduce în perioada încheierii trimestrului al III-lea la o lecţie de antrenament pe săptămînă. În restul orelor prevăzute în planul de învăţămînt profesorii vor desfăşura activitate metodică în cadrul şcolii şi al asociaţiilor pe ramuri de sport.

Şcolile speciale de 8 ani de muzică vor reduce, în lunile mai şi iunie, numărul orelor prevăzute în planul de învăţămînt la obiectele de specialitate muzicală de la 6 la 5. În restul orelor prevăzute în planul de învăţămînt, profesorii încadraţi la aceste obiecte vor desfăşura activitate metodică în cadrul şcolii. Şcolile de muzică vor putea organiza concerte şi audiţii folosind numai materialul studiat în celelalte perioade ale anului şcolar.

Pe lîngă măsurile prevăzute mai sus se vor aplica, în continuare, prevederile ordinului M.I.C. şi instrucţiunile comune ale M.I.C. şi C.C. al U.T.M. cu privire la evitarea şi înlăturarea supraîncărcării elevilor.

Conducerile şcolilor, diriginţii şi cadrele didactice sînt chemate să sporească exigenţa în munca de pregătire a elevilor, să-i îndrumeze şi să-i ajute pe elevi în însuşirea materialului predat, în recapitularea şi sistematizarea cunoştinţelor şi în organizarea studiului individual, în aşa fel încît rezultatele obţinute la sfîrşitul anului şcolar şi la examene să fie cît mai bune.

In ultima etapă

Cei mai mici elevi din şcolile patriei vor termina în curînd primul lor an de învăţătură. În clişeu: *aspect din clasa I a Şcolii de 8 ani nr. 4 din Capitală.*

In sprijinul muncii profesorilor

Sub îndrumarea Comitetului raional P.M.R., comitetul sindicatului învăţămînt din raionul V. I. Lenin al Capitalei şi-a prevăzut în planul de muncă al trimestrului în curs o serie de acţiuni care să contribuie la încheierea cu bune rezultate a anului şcolar.

Încă de la începutul lunii aprilie comitetul sindicatului a instruit activul sindical punîndu-i în faţă obiectivele principale ale muncii în această perioadă. Intreaga activitate a fost orientată spre sprijinirea directorilor de şcoli, a cadrelor didactice, în vederea parcurgerii ritmice şi integrale a materiei prevăzute pentru ultimul trimestru, în vederea recapitulării cunoştinţelor şi a sprijinirii elevilor mai slabi şi, în sfîrşit, în vederea bunei pregătiri pentru examene a elevilor din clasele a VII-a şi a XI-a.

Un loc important s-a acordat organizării consfătuirilor de muncă legate de recapitularea materiei la sfîrşit de an şcolar. Asemenea consfătuiri s-au desfăşurat la şcolile nr. 132, 142, 141, 146, 128, 124 şi la şcolile medii nr. 23, 27, 36. În cadrul lor s-au dezbătut metodele şi procedeele cele mai eficiente pentru consolidarea şi sistematizarea cunoştinţelor elevilor. Multe cadre didactice au dat cu prilejul consfătuirilor, sugestii importante privind alegerea temelor pentru lecţiile recapitulative, folosirea unui material didactic variat, menit să stîrnească interesul elevilor, organizarea unor vizite în întreprinderi şi la muzee, care să lege mai strîns cunoştinţele cu viaţa.

Roadele consfătuirilor de muncă n-au întîrziat să se arate. Astfel, la Şcoala de 8 ani nr. 128, grupa sindicală 1-a sprijinit pe profesorul de istorie să organizeze cu elevii clasei a VI-a lecţii recapitulative la Muzeul Militar Central. Şcoala de 8 ani nr. 142 va organiza lecţiile de recapitulare la zoologie în cadrul secţiei zootehnice a gospodăriei de stat Bragadiru şi la muzeul de ştiinţe naturale „Grigore Antipa". Şi organizaţiile sindicale de la şcolile de 8 ani nr. 150, 131, 141, 135 şi 129 s-au preocupat de planificarea excursiilor şi a vizitelor în întreprinderi în perioada de recapitulare. La şcolile nr. 143 şi 136, care au terenuri şcolare bine organizate, s-au planificat pentru această perioadă lecţii de sinteză pe teren.

În numeroase şcoli organele sindicale, îndrumate de birourile organizaţiilor de partid, au luat măsuri pentru intensificarea schimbului de experienţă prin lecţii deschise şi interasistenţe. Tematica lecţiilor deschise a fost fixată în funcţie de problemele ridicate de cadrele didactice în consfătuirile de muncă.

Pentru asigurarea unor condiţii mai bune de pregătire a elevilor s-a intensificat activitatea lectoratelor cu părinţii, ca mijloc de mobilizare a familiei pentru o colaborare mai strînsă cu şcoala.

Un accent deosebit, în cadrul recapitulării materiei la clasele a VII-a şi a XI-a, se pune pe alegerea unor teme de sinteză, care să vină în sprijinul pregătirii pentru examenele de absolvire şi concursul de admitere.

În acest scop organizaţiile sindicale din multe şcoli ale raionului nostru au iniţiat discuţii şi consultaţii cu sprijinul celor mai buni dintre profesori. In urma acestor consultaţii profesoara de istorie Margareta Rizeanu şi-a propus, de pildă, pentru lecţiile recapitulative de la clasa a VII-a, teme ca: „Mişcarea muncitorească la noi în ţară", „Lupta ţărănimii din patria noastră pentru pămînt, de-a lungul veacurilor", iar tovarăşa Victoria Constantinescu, profesoară de geografie, şi-a planificat, printre altele, o lecţie de recapitulare cu subiectul: „Dezvoltarea economiei naţionale în lumina Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R.".

S-a intensificat de asemenea, în această perioadă, munca pentru combaterea modiocrităţii, prin ajutorarea elevilor rămaşi în urmă. Comitetele sindicale de secţie şi organizatorii grupelor sindicale de la şcolile nr. 130, 128, 136, 143 etc. au sprijinit conducerile şcolilor în organizarea de meditaţii şi consultaţii, a ajutorului reciproc între elevi etc.

Activiştii sindicali din şcoli muncesc în această etapă cu simţ de răspundere pentru a aduce o contribuţie cît mai mare la încheierea cu succes a anului de învăţămînt. Sugestiile lor concrete şi competente, acţiunile pe care le organizează în vederea răspîndirii experienţei bune a învăţătorilor şi profesorilor consituie un preţios sprijin pentru conducerile şcolilor în vederea intensificării eforturilor în acest trimestru hotărîtor pentru încheierea cu bune rezultate a anului şcolar.

Prof. FLORICA TOMESCU
vicepreşedinta Comitetului sindicatului învăţămînt din raionul Lenin

LECŢII LA MUZEU

Pentru a da lecţiilor recapitulative de istorie pe care le ţin cu elevii mei din clasa a IV-a o formă interesantă şi atractivă, cu elemente noi, am socotit binevenită organizarea unor asemenea lecţii la Muzeul regional din localitate.

În prima lecţie mi-am propus să consolidez cunoştinţele copiilor în legătură cu orînduirea comunei primitive şi cu orînduirea sclavagistă, ilustrînd dezvoltarea economico-socială şi politică a acestor orînduiri cu materialul arheologic descoperit în regiunea Suceava. Pentru desfăşurarea în bune condiţii a acestei prime lecţii am luat în prealabil legătura cu ghidul secţiei de istorie a Muzeului, care m-a informat asupra exponatelor. Mi-am făcut o sumă de însemnări, avînd în vedere că lecţia nu trebuie să depăşească nivelul de înţelegere al elevilor de clasa a IV-a. Concomitent cu pregătirea mea personală, am organizat şi pregătirea elevilor, atrăgîndu-le atenţia asupra problemelor la care ne vom opri îndeosebi.

În discuţia introductivă a lecţiei am arătat elevilor că în secţia de istorie a muzeului regional sînt oglindite aproape toate laturile vieţii şi a activităţii societăţii omeneşti din trecut pe teritoriul regiunii şi oraşului nostru. Prin discuţii am recapitulat cunoştinţele elevilor despre condiţiile în care au trăit oamenii din comuna primitivă, despre faptul că necesitatea de a se hrăni, de a-şi apăra viaţa, i-a determinat să făurească în comun unelte şi arme şi să le folosească în comun. Pentru a ilustra cele expuse, le-am arătat copiilor diferite lame, cuţite, topoare şlefuite şi perforate găsite pe teritoriul regiunii, obiectele din lut ars găsite la Truşeşti, precum şi urmele găsite pe platoul de la Scheia, apoi cele din epoca metalelor descoperite la Rănghileşti.

Discuţiile asupra orînduirii comunei primitive s-au încheiat cu concluzia că în lupta grea cu natura oamenii au pus bazele dezvoltării de mai tîrziu a societăţii. Elevii au arătat, folosind exponatele, că uneltele de muncă au devenit, o dată cu trecerea timpului, mai complicate şi mai perfecţionate: de la uneltele de piatră necioplită s-a trecut la săgeţi şi topoare şlefuite, la obiecte din os şi, în sfîrşit, la folosirea metalelor, că pe măsură ce omul a început să dobîndească un surplus de produse s-a ajuns la apariţia deosebirilor sociale dintre oameni şi în consecinţă la apariţia claselor sociale, la lupta de clasă.

Trecînd mai departe am discutat despre orînduirea sclavagistă. Vasul dacic lucrat cu roata, o amforă romană cu două torţi, un vas roman de provizii şi alte obiecte descoperite în 1960 la Scheia — o aşezare dacică din secolul II e.n. — ca şi conţinutul mormîntului de incineraţie de la Cucorăni-Botoşani, le-au permis elevilor să vadă progresele pe care le-au făcut oamenii în această orînduire. Totodată, tablourile ce înfăţişează munca sclavilor şi pedepsele la care erau supuşi de către stăpîni i-au ajutat să înţeleagă mai bine relaţiile dintre oameni, ordinea politică şi de stat.

În cea de a doua lecţie am urmărit sistematizarea şi îmbogăţirea cunoştinţelor despre orînduirea feudală. Modul de pregătire şi organizare a fost acelaşi ca şi la prima lecţie.

La începutul lecţiei am purtat discuţii din care au rezultat caracteristicile orînduirii feudale şi manifestările luptei de clasă dusă de iobagi (fuga de pe moşia feudalului, haiducia, răscoalele). Am trecut apoi la demonstrarea exponatelor existente în muzeu privitoare la orînduirea feudală. Le-am arătat astfel elevilor pluguri de lemn cu brăzdarul de fier, hîrleţe de lemn cu tăişul de fier — unelte cu care trebuiau să trudească din greu iobagii pe moşiile boierilor sau ale mănăstirilor. I-a impresionat mult pe copii tabloul care înfăţişa transportul dijmei la o mănăstire de către iobagi, sub loviturile de bici ale slugilor stăpînirii, ca şi documentul care datează din 1612 şi care împuterniceşte mănăstirea Voroneţ să-şi readucă „cu ştreangul de gît" pe cei fugiţi din cauza cruntei şi nemilosei asupriri. Aceste imagini au fixat pentru totdeauna în mintea copiilor condiţiile în care trăiau şi munceau iobagii.

Cu interes au cercetat elevii şi armele din epoca feudală: cămaşa de zale, săgeţile, vîrfurile de lame, proiectilele de piatră pentru praştie, rotocoalele de piatră, ghiulelele de piatră şi fier, buzduganele cu care moldovenii şi-au apărat cu vitejie cetatea de scaun.

Deşi am experimentat pentru prima dată acest tip de lecţii am ajuns la concluzia că ele pot fi generalizate acolo unde condiţiile permit, constituind un foarte bun mijloc de consolidare a cunoştinţelor elevilor, de înţelegere şi interpretare a faptelor, evenimentelor istorice în general.

LIGIA NEMEŞ,
învăţătoare, Şcoala pedagogică „A. S. Makarenko"-Suceava

In atenţia profesorilor de limba şi literatura romînă

Măreţele înfăptuiri obţinute de clasa muncitoare din ţara noastră sub conducerea înţeleaptă a partidului, încununate prin victoria definitivă a socialismului la oraşe şi sate, constituie multiple şi variate izvoare de îmbogăţire şi înnoire a conţinutului literaturii noastre contemporane.

Scriitorii reflectă cu pasiune şi entuziasm, în versuri, reportaje şi schiţe, în romane şi piese de teatru, realităţile satului contemporan, tema colectivizării agriculturii, cu principalele probleme ce decurg din acest eveniment de însemnătate istorică pentru poporul nostru. Poeţii şi prozatorii cîntă munca entuziastă a colectiviştilor pe ogoarele fără haturi, foloasele muncii în comun pe pămînturile înfrăţite, recunoştinţa caldă a ţărănimii faţă de partidul care a îndrumat-o cu mînă sigură pe drumul gospodăriei colective, bucuria vieţii noi, dezvoltarea conştiinţei socialiste a maselor, făurirea omului nou.

Cunoaşterea de către tineretul şcolar a principalelor opere din literatura noastră care oglindesc în chip artistic diferite etape ale procesului de transformare socialistă a agriculturii ca „Mitrea Cocor", „Desfăşurarea", „Bărăgan" „Setea", trebuie completată cu cunoaşterea noilor lucrări inspirate din realitatea socialistă a satelor noastre.

Ţinîndu-se seama de timpul care a mai rămas pînă la încheierea anului şcolar, pentru a nu duce la supraîncărcarea elevilor, se recomandă cîteva texte literare ce oglindesc viaţa nouă a satelor complet colectivizate, prin lectura şi analiza cărora elevii îşi vor întregi cunoştinţele şi pe care le vor folosi şi în lecţiile de recapitulare şi sinteză. Din aceste texte profesorii vor alege 2—3, pe care consideră că le pot analiza cu elevii în această perioadă.

Pentru clasa a VII-a:

Socialism de M. Beniuc, „Gazeta literară" din 3 mai 1962; **Partidului, slavă!** de Dan Deşliu, „Scînteia" din 2 mai 1962; **Primăvară nouă** de George Lesnea, „Gazeta literară" din 29 martie 1962; **Proverbe** de Victor Tulbure, „Gazeta literară" din 3 mai 1962; **Colective-n ţara-întreagă** şi **Bucuria tuturor**, „Scînteia tineretului" din 20 aprilie 1962; **Victoria de la Oltina** de Paul Anghel (capitolul „Oltina şi Iurii Alexeeveci Gagarin").

Pentru clasa a XI-a:

Socialism de M. Beniuc, „Gazeta literară" din 3 mai 1962; **Partidului, slavă!** de Dan Deşliu, „Scînteia" din 2 mai 1962; **Acum** de Al. Andriţoiu, „Gazeta literară" din 3 mai 1962; **Porniţi, tractoare** de V. Porumbacu, „Gazeta literară" din 29 martie 1962; **Azi în sat e sărbătoare, Peste deal, peste cîmpie, Floare-albastră din grădină** — cîntece noi publicate în „Scînteia tineretului" din 20 aprilie 1962; **Victoria de la Oltina** de Paul Anghel (capitolul „Drum spre vest, pe hotarul Victoriei").

Profesorii vor putea recomanda şi alte opere, cu aceeaşi temă, spre a fi citite în vacanţă. In lecţiile de sinteză la clasa a XI-a, profesorii vor putea aminti şi eventual prezenta pe scurt unele opere în proză, fără a cere elevilor să le citească pînă la sfîrşitul anului, ca de exemplu „Drum deschis" de Şerban Nedelcu, „Revedere" de Remus Luca etc.

a anului școlar

Lucrările de laborator — mijloc de consolidare a cunoștințelor

În recapitularea cunoștințelor de fizică se pot folosi, după cum se știe, mijloace variate: lecții, rezolvări de probleme, vizite în întreprinderi, lucrări de laborator. În articolul de față mă voi opri numai la lucrările de laborator arătînd cum le utilizez pentru a contribui cu ajutorul lor la consolidarea cunoștințelor elevilor, la legarea studiului fizicii de practică, de viață.

Iată, de pildă, cum mi-am propus să organizez lucrările de laborator pentru recapitularea legilor curentului electric continuu.

Înainte de toate, m-am preocupat să asigur suficiente truse de lucru, astfel încît să nu lucreze mai mult de 2—3 elevi la un aparat. M-am îngrijit ca trusele să fie dotate cu absolut tot ceea ce este necesar pentru experiențele respective, căci astfel elevii sînt mai disciplinați, preocupați numai de munca pe care trebuie s-o efectueze. Voi folosi pentru lucrarea de laborator niște dispozitive simple, pe care le-am executat în timpul anului cu elevii la cercul tehnic de construcții de aparate. Aceste dispozitive cu care se pot studia legea lui Ohm, legile lui Kirchhoff, legarea conductorilor în serie și paralel etc. sînt confecționate din rezistențe de reșou fixate pe planșete de lemn lustruit. Toate experiențele respective se pot efectua ușor prin simple comutări de călăreți. S-au asigurat atîtea dispozitive (împreună cu conductorii mobili pentru conexiuni), aparate de măsură de curent și surse de curent încît să revină o trusă completă la o grupă de 2—3 elevi. Pentru determinarea echivalentului termic al unității de lucru mecanic prin efectul termic al curentului electric am confecționat împreună cu elevii dispozitive ca cele indicate în manualul de clasa a X-a, la pagina 139.

Deși elevii sînt familiarizați din timpul anului cu mînuirea aparatelor de măsură, totuși, spre a evita posibilitatea distrugerii acestora în cazul unei conexiuni greșite, am numit cîte un responsabil pentru fiecare grupă și în ajunul lecției recapitulative voi face un scurt instructaj cu aceștia.

În recreația dinaintea orei de recapitulare voi desena pe tablă aparatele. Lecția va începe printr-o scurtă introducere teoretică. Le voi cere elevilor să dea explicarea electronică a curentului electric, să arate care sînt mărimile întîlnite în studierea legilor curentului electric continuu (tensiune, intensitate, rezistența electrică a conductorilor), care sînt unitățile de măsură ale acestor mărimi. Va avea loc apoi demonstrarea aparatelor cu care se măsoară mărimile respective și se va arăta cum se conectează acestea în circuit. Deoarece acum, la sfîrșitul anului, elevii cunosc ampermetrele și voltmetrele de diferite tipuri le voi cere să precizeze ce aparate de măsură sînt pe mesele de lucru și pe ce principii se bazează funcționarea lor.

Trecînd la recapitularea legilor curentului continuu, îi voi întreba pe elevi care sînt acește legi, le voi cere să scrie pe tablă relațiile matematice corespunzătoare și să explice aplicațiile lor practice. Imi propun să le cer să interpreteze relațiile

$$I = \frac{U}{R};\ \sum_{1}^{n} Ik = 0:\ \sum_{1}^{n} Ik\ Rk = 0$$

și să arate cum se determină ele în practică.

Va începe apoi efectuarea propriu-zisă a lucrărilor. Cîteva grupe de elevi vor efectua experiența prin care se demonstrează legea lui Ohm. Voi cere unuia dintre ei să arate cum e confecționat aparatul cu care se lucrează și modul de lucru. Apoi elevii vor începe să lucreze, ghidîndu-se după referatul pregătit în prealabil pentru fiecare lucrare. În timp ce aceste grupe vor lucra, voi trece la elevii care vor executa experiențele privitoare la legile lui Kirchhoff și legarea conductorilor în paralel. Voi proceda la fel ca la primele grupe. După ce și acești elevi vor începe să lucreze voi trece la grupele care vor determina echivalentul caloric al unității de lucru mecanic prin legea Joule-Lenz. Voi verifica pe rînd rezultatele obținute la cele trei lucrări.

In timpul anului i-am deprins pe elevi să lucreze singuri. Astfel am acum siguranța că ei vor lucra repede și bine, avînd prilejul să studieze practic încă o dată legea lui Ohm și legile lui Kirchhoff, să aprofundeze cunoștințele acumulate în timpul anului și să verifice relațiile învățate. Efectuarea lucrărilor practice dă totodată elevilor prilejul să-și consolideze cunoștințele însușite și să înțeleagă mai bine principiul de funcționare a aparatelor.

Prof. S. MORA
Școala medie nr. 15
„Elena Sîrbu"

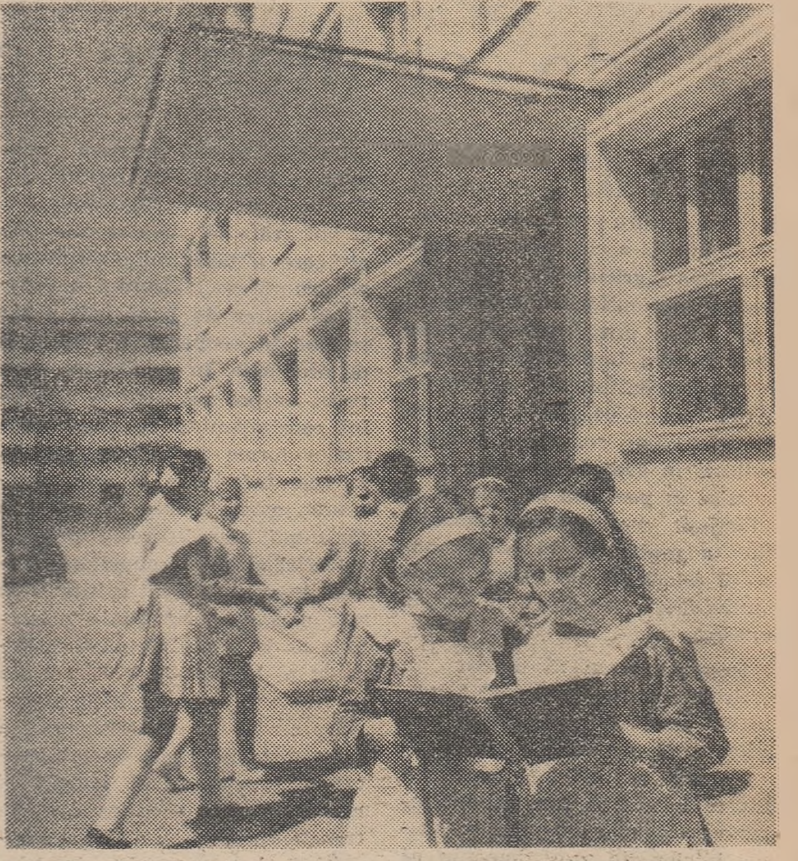

În recreație.

Planuri de recapitulare la științe naturale

Membrii cercului pedagogic de științe naturale din Ploiești au discutat pe larg, într-una din ședințele recente ale cercului, problemele privitoare la buna organizare a recapitulării. Pe baza concluziilor la care au ajuns în cadrul acestei discuții și ținînd seama de particularitățile fiecărei clase, au întocmit planurile de recapitulare și au comunicat elevilor temele propuse, ca și materialul ce trebuie studiat pentru fiecare temă în parte.

Elaborînd planurile lecțiilor recapitulative profesorii au căutat să reflecte larg, în cadrul acestora, sarcinile trasate agriculturii noastre de către sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Ei au hotărît să se refere, în lecțiile de sinteză ținute la botanică, la măsurile agrotehnice înaintate, să arate rolul deosebit pe care-l prezintă hibrizii în sporirea producției agricole, să facă cunoscute elevilor metodele folosite în vederea atingerii și depășirii unei producții de porumb de 5.000 kg boabe la hectar. Lecțiile recapitulative vor fi ilustrate cu exemple concrete din munca desfășurată în gospodăriile colective Brazi, Bărcănești, Bucov etc.

Pentru a da lecțiilor de recapitulare un caracter de sinteză, de generalizare, profesorii vor include în cadrul lor noțiuni de morfologie, de ecologie și de fiziologia organismului vegetal și animal. De exemplu, în clasa a IX-a se va discuta la zoologie despre evoluția funcțiilor de relație la vertebrate, temă în cadrul căreia se va recapitula morfologia și fiziologia sistemului nervos și muscular la vertebrate. Cu scopul de a se introduce un element nou în lecție discuția va fi axată pe evoluția acestor sisteme în strînsă corelație cu mediul.

Și în recapitularea cunoștințelor de zoologie la clasa a VI-a se va avea în vedere prezentarea într-o formă nouă a materiei. Astfel, în timp ce în cursul anului ordinea studierii animalelor a respectat principiul pedagogic al trecerii de la cunoscut la necunoscut, recapitularea finală va urma linia evolutivă: de la animale inferioare — protozoarele, la cele superioare — mamiferele, respectîndu-se principiul care stă la baza biologiei.

La botanică în clasa a V-a se vor ține lecții de recapitulare privind înmulțirea plantelor, în cadrul cărora elevii vor repeta cele studiate anterior despre procesul morfofiziologic al înmulțirii. Tema înmănunchiază o serie de capitole studiate separat în cursul anului, dînd o privire de ansamblu asupra procesului de înmulțire a plantelor, deoarece include probleme ca importanța înmulțirii plantelor în natură și în viața omului, rolul omului în dirijarea înmulțirii plantelor etc. În același timp ea va fi îmbogățită cu un element nou — evoluția procesului morfofiziologic al înmulțirii de la organismele vegetale inferioare (bacterii) la organismele vegetale superioare (angiosperme).

La clasa a VII-a la anatomie s-a socotit indicată introducerea unor teme recapitulative privind organismul uman ca un tot unitar și rolul activității reflexe în coordonarea celorlalte funcții din organism, în tratarea cărora pot fi îmbinate noțiunile de anatomie, de fiziologie și de igienă.

Tematica recapitulării finale întocmită de fiecare profesor reflectă preocuparea pentru îmbunătățirea continuă a cunoștințelor acumulate de elevi. Un loc important se va asigura în cadrul lecțiilor recapitulative proiecțiilor și demonstrațiilor la microscop. În același timp, profesorii și-au propus să organizeze vizite la gospodăriile agricole colective sau la Muzeul regional de științe naturale, ca și excursii în natură, unde elevii vor putea cunoaște nemijlocit cele studiate în clasă.

Prof. CRISTEA ȘERBAN

Toate eforturile pentru încheierea cu succes a anului școlar

(Urmare din pag. 1)

are și el importanță în ansamblul acestei munci. El îl obligă pe elev la o activitate intensă, îl ajută să desprindă singur, din complexitatea problemelor, firul conducător, lucrurile esențiale, sporindu-i independența în muncă. Fără studiu individual acasă, în condiții prielnice, munca de recapitulare pe care o desfășoară în clasă profesorul împreună cu elevii nu va putea avea efectul dorit. Tocmai de aceea diriginții, profesorii, ajutați și îndrumați de directorii școlilor, de comisiile metodice trebuie să se intereseze de felul cum se pregătesc elevii pentru lecțiile de recapitulare. Este indicat ca la orele de dirigenție să se dea îndrumări în acest sens și pe cît este posibil, dirigintele să se intereseze de stilul de muncă al [illegible] școlar. Un mare ajutor [illegible] îl constituie și în [illegible] organizațiile U.T.M., care îi mobilizează pe elevi la [illegible] și îi îndrumă să-și [illegible] cu toată seriozi[illegible]. Diriginții în spe[illegible] să folosească din [illegible] pe care-l pot pri[illegible] utemiștilor, a or[illegible]. De ase[illegible] însemnătate [illegible] părinții.

[illegible] de specialitate, [illegible] vor da [illegible] privire la [illegible] a pro[illegible] ce se va [illegible] la as[illegible] să rețină [illegible] cum [illegible] individ[illegible] trebuie ur[illegible] și pas cu pas activitatea elevilor mai slabi la învățătură și care au nevoie de un ajutor suplimentar.

O problemă de o deosebită importanță ce trebuie să stea în atenția cadrelor didactice, a directorilor și diriginților în această etapă a anului școlar este organizarea activității practice continue a elevilor.

De pe acum cadrele care răspund de desfășurarea practicii în producție trebuie să reflecteze asupra muncii pe care o vor duce cu elevii. Aceasta cu atît mai mult cu cît practica în producție trebuie să constituie o contribuție însemnată la legarea cunoștințelor teoretice de viață, la consolidarea acestor cunoștințe, la familiarizarea școlarilor cu atmosfera de muncă din producție. Ea dă profesorului cel mai bun prilej de a-i învăța pe elevi, așa cum spunea Lenin adresîndu-se tineretului, să transforme comunismul — din formule, sfaturi, rețete, prescripții și programe gata învățate într-un element viu pentru munca lor nemijlocită.

În cursul anului școlar cei mai mulți dintre profesori s-au ocupat desigur și de ceea ce vor face elevii după ce vor absolvi școala elementară sau medie. Au discutat cu ei îndelung îndrumîndu-i, în raport cu aptitudinile, spre un tip sau altul de școală. În această perioadă trebuie să crească preocuparea pentru orientarea profesională a elevilor. Să nu existe clasă în care dirigintele să nu poată spune ce fel de școală va urma cutare sau cutare elev, în care să nu se fi dus muncă pentru a-i convinge pe tineri să se orienteze spre meserii în care ar putea da mai bune rezultate. O atenție specială trebuie acordată îndrumării absolvenților spre sectoarele direct productive, acolo unde se creează bunurile materiale ale societății. Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne cu privire la redistribuirea cadrelor de specialiști în agricultură, precum și aceea privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol subliniază faptul că îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste la sate, consolidarea economico-organizatorică și dezvoltarea unităților agricole socialiste, sporirea continuă a producției agricole cer o permanentă creștere a numărului de specialiști, paralel cu îmbunătățirea nivelului de pregătire a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor agricoli. De aici se desprinde pentru învățămîntul de cultură generală sarcina de a îndruma un mare număr de elevi spre școlile cu profil agricol. Este de datoria diriginților să le vorbească elevilor despre frumusețea muncii pe ogoare, despre grija pe care o acordă partidul condițiilor de muncă și de viață ale specialiștilor care lucrează în gospodăriile agricole colective și de stat.

Rezolvarea cu succes a problemelor serioase pe care le ridică sfîrșitul de an școlar depinde de munca noastră, de răspunderea cu care ne privim sarcinile. Și, bineînțeles, de măsura în care, în școală, forțele pedagogilor s-au unit pentru îndeplinirea sarcinilor comune pe care le au în această etapă, ce trebuie să se sfîrșească cu o situație bună la învățătură pe școală și pe clase.

Recapitulînd cunoştinţele de economie politică

Desigur că mulţi profesori de economie politică s-au gîndit să includă printre problemele de recapitulare şi acelea privind superioritatea agriculturii socialiste asupra agriculturii capitaliste. Necesitatea unei asemenea teme decurge din importanţa pe care o are agricultura în ansamblul vieţii economice, din importanţa transformării socialiste a agriculturii în cadrul sarcinilor economice în perioada de trecere, şi în sfîrşit, din deosebita actualitate a problemei în acest moment istoric de încheiere a colectivizării agriculturii în patria noastră.

Propunîndu-mi să dezbat în cadrul recapitulării finale a materiei tema „Superioritatea agriculturii socialiste asupra agriculturii capitaliste" m-am gîndit ca în ora pe care mi-am rezervat-o pentru recapitularea cunoştinţelor din acest domeniu să scot în relief cîteva din cele mai importante probleme: 1. Situaţia agriculturii capitaliste în perioada crizei generale a capitalismului. 2. Aplicarea creatoare de către P.M.R. a învăţăturii marxist-leniniste cu privire la transformarea socialistă a agriculturii. 3. Încheierea procesului de colectivizare a agriculturii în ţara noastră. Sarcinile actuale în domeniul agriculturii în lumina documentelor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale.

Prima parte a lecţiei, în care de fapt intenţionez să creez cadrul discuţiilor, va reliefa pe scurt rolul agriculturii în dezvoltarea economiei, precum şi situaţia ei în capitalism şi în special în cea de a treia etapă a crizei generale a capitalismului, ca şi situaţia agriculturii în Romînia burghezo-moşierească.

Pentru pregătirea discuţiilor la acest prim punct din temă voi îndruma pe elevi să folosească manualul precum şi părţile referitoare la problemele respective din Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale. Voi aduce completări şi date suplimentare din materialele pe care socotesc util să le parcurg în vederea recapitulării, ca de exemplu „Documente din Istoria P.C.R. 1929-1933", ca şi articolele „În legătură cu rolul agriculturii în dezvoltarea economică" de acad. Vasile Malinski („Probleme economice" nr. 12 din 1961) şi „Cum trăiesc oamenii pe pămînt" de acad. A. Kaşkarov („Timpuri Noi" nr. 19 din 1962).

Începînd tratarea problemelor principale din temă, ne vom opri mai întîi la „Aplicarea creatoare de către P.M.R. a învăţăturii marxist-leniniste cu privire la transformarea socialistă a agriculturii". În acest scop voi revedea cu elevii o serie de probleme teoretice despre necesitatea transformării socialiste a agriculturii, despre planul cooperatist al lui Lenin şi despre principiile de bază ale acestui plan. Voi sublinia faptul că transformarea socialistă a agriculturii este impusă de legi economice obiective ca legea concordanţei relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie, legea dezvoltării planice proporţionale a economiei, legea economică fundamentală a socialismului. [illegible] agricultura bazată pe mica producţie nu asigură reproducţia lărgită, generează capitalism etc. şi voi arăta că singura cale de atragere a ţărănimii muncitoare pe drumul socialismului o constituie unirea de bună voie a ţăranilor în cooperative agricole de producţie. În continuare vom vorbi despre respectarea liberului consimţămînt, folosirea diferitelor forme ale cooperaţiei, de la cele inferioare la cele superioare, cointeresarea materială a ţărănimii muncitoare, sprijinul material al clasei muncitoare, înfăptuirea revoluţiei culturale la sate etc., care constituie principiile de bază ale planului cooperatist al lui Lenin. Voi orienta discuţiile în aşa fel încît să rezulte modul în care Plenara din 3-5 martie 1949 a reflectat aplicarea creatoare a învăţăturii marxist-leniniste cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, lege generală a revoluţiei şi construcţiei socialismului.

În dezvoltarea ultimei probleme „Încheierea procesului de colectivizare a agriculturii în ţara noastră. Sarcinile actuale din domeniul agriculturii în lumina documentelor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale" ne vom sprijini, fireşte, pe datele şi aprecierile din Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiune precum şi din hotărîrile ulterioare ale C.C. al P.M.R. şi ale Consiliului de Miniştri al R. P. Romîne.

Discuţiile la această problemă vor fi axate pe unele din principalele probleme ale Raportului: 1. „Victoria socialismului la sate, confirmare strălucită a justeţei politicii partidului". 2. „Căile creşterii continue a producţiei agricole vegetale şi animale". 3. „Fiecare gospodărie colectivă — o unitate puternică, înfloritoare".

Discutarea problemei privind victoria socialismului la sate are ca scop să analizeze, pe baza faptelor concrete, superioritatea agriculturii noastre socialiste asupra celei capitaliste şi să schiţeze perspectivele strălucite care stau în faţa poporului nostru în ceea ce priveşte nivelul său material şi cultural. Voi conduce discuţiile astfel încît să se sublinieze faptul că, aplicînd cu fidelitate şi consecvenţă indicaţiile Plenarei din 3-5 martie 1949, Partidul Muncitoresc Romîn, în fruntea maselor populare, a înfăptuit cea mai dificilă sarcină a construcţiei socialismului. În această muncă partidul a dat dovadă de spirit creator atît în aplicarea lozincii de alianţă cu ţărănimea, cît şi în îmbinarea formelor inferioare de cooperare cu cele superioare. În toţi cei 13 ani cît a durat această muncă partidul şi statul nostru au asigurat o creştere constantă, fără salturi şi grabă nejustificată, colectivizarea, mergînd mînă în mînă cu crearea bazei tehnice materiale a socialismului.

Se vor analiza apoi argumentele care demonstrează superioritatea agriculturii noastre socialiste: proprietatea socialistă care a devenit atotcuprinzătoare, relaţiile de tip nou, de colaborare şi ajutor reciproc ce s-au statornicit la sate. Totodată, vom trata despre întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare — condiţie şi rezultat al [illegible] turii — precum şi despre înlăturarea antagonismului dintre oraş şi sat — de asemenea factori care demonstrează superioritatea relaţiilor de producţie din cadrul agriculturii socialiste faţă de cele existente în capitalism.

Repartiţia după muncă şi aplicarea tot mai judicioasă a cointeresării materiale, care au ca rezultat permanenta creştere a nivelului de trai al ţărănimii vor face de asemenea obiectul unor discuţii cu elevii. Pentru a îmbogăţi conţinutul lecţiei le voi citi elevilor fragmente din Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale.

Cu scopul de a adinci cunoştinţele elevilor cu privire la structura agriculturii socialiste şi a-i face să înţeleagă superioritatea ei îi voi ajuta să analizeze contribuţia specifică adusă de G.A.S. S.M.T. şi G.A.C. la înflorirea agriculturii noastre. Vom analiza apoi problema privind creşterea producţiei vegetale şi animale, respectînd succesiunea ideilor din Raport. Împreună cu elevii şi pe baza documentelor existente voi arăta că progresul realizat în domeniul producţiei agricole vegetale şi animale se reflectă atît în obţinerea unor rezultate cantitative mai mari cît şi în îmbunătăţirea calitativă a muncii.

La ultimul subpunct, „Fiecare gospodărie colectivă — o unitate puternică şi înfloritoare" voi căuta să clarificăm pe lîngă conţinutul noţiunii de întărire economică organizatorică a gospodăriei colective şi problemele legate de indicaţiile din Raport privind mărirea suprafeţelor, structura culturilor, căile de sporire a recoltelor la hectar, dezvoltarea şeptelului şi a productivităţii lui, asigurarea bazei furajere optime, folosirea cît mai eficientă a pămîntului, creşterea avutului obştesc la suta de hectare, organizarea cît mai judicioasă a retribuirii prin respectarea principiului cointeresării materiale.

Terminînd de discutat toate aceste probleme prin antrenarea largă a elevilor, voi scoate concluzia finală, aceea că încheierea colectivizării agriculturii noastre a avut o importanţă deosebit de mare pentru victoria definitivă a socialismului în patria noastră.

Socotesc că este bine ca lecţia să nu se desfăşoare pe bază de întrebări şi răspunsuri, ci prin luarea în discuţie, sub conducerea directă a profesorului, a unor probleme, pentru a nu fragmenta ideile şi pentru a nu diminua efectul psihologic. Este bine ca ideile principale să fie scrise pe tablă, ca fiecare problemă să se termine printr-o concluzie prin care să se dezvăluie esenţialul de reţinut, importanţa problemei. Pentru studiul individual al elevilor voi cere să se repete numai anumite lecţii din manual, să se citească anumite fragmente din Raportul cu privire la încheierea colectivizării şi reorganizarea conducerii agriculturii, prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale.

Prof. M. NEMET

Secţia serală a Şcolii medii [illegible]

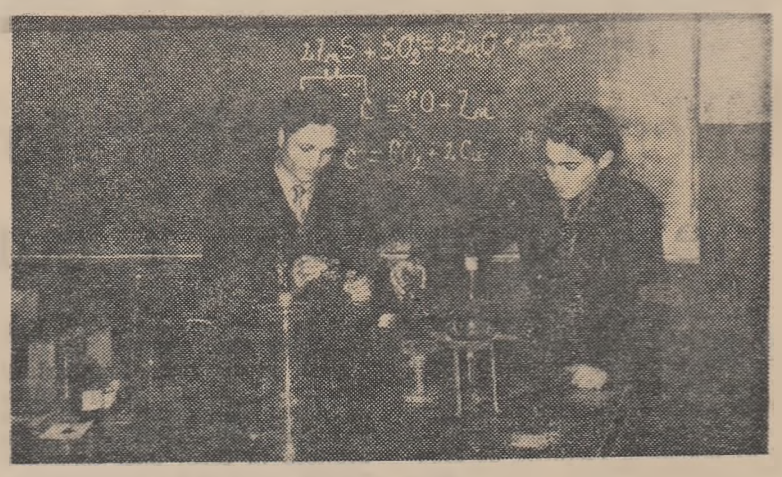

Tinerii muncitori care urmează cursurile şcolilor serale efectuează cu mult interes experienţele de chimie.

De la date la esenţa lor

Este un fapt recunoscut că muncitorii-elevi se caracterizează printr-o anumită maturitate ideologică care, alături de alte particularităţi specifice învăţămîntului seral, impune cadrelor didactice să-şi organizeze munca în clasă într-un chip deosebit, să utilizeze în predare metode şi procedee diferite faţă de cele folosite la cursurile de zi.

Am constatat acest fapt încă o dată asistînd nu de mult la lecţia de istorie cu tema „Italia şi Germania în secolele XII—XV", ţinută la clasa a VIII-a „B" a secţiei serale de la Şcoala medie nr. 26 din Bucureşti de către profesorul I. Sufrin. De data aceasta, particularitatea despre care vorbim s-a reflectat îndeosebi în modul cum a fost concepută utilizarea metodei conversaţiei. Încă din prima parte a lecţiei, destinată verificării cunoştinţelor elevilor în legătură cu războiul de 100 de ani şi răscoalele populare din Franţa şi Anglia, am observat din succesiunea întrebărilor, din felul cum erau formulate, că ele nu urmăreau să pună în evidenţă datele şi evenimentele cuprinse în lecţie atît ca un scop în sine, cît ca un mijloc de a strînge materialul faptic care să slujească desprinderii unei idei, a unei concluzii menite să sintetizeze semnificaţia fenomenului istoric pus în discuţie.

Răspunsurile date de elevi au subliniat în mod just că pretenţiile regelui Angliei la tronul Franţei au fost doar un pretext pentru dezlănţuirea războiului. Cauzele adevărate ale acestuia — au arătat ei — se află de fapt în contradicţiile ivite între Anglia şi Franţa pentru stăpînirea bogăţiilor Flandrei. Totodată, Anglia voia să recucerească posesiunile pe care le avusese în Franţa, în vreme ce regii Franţei urmăreau să ia regilor Angliei şi ultimele posesiuni din Franţa. După ce s-au precizat aceste date, întrebările au fost astfel puse încît elevii să desprindă din cele spuse anterior o concluzie esenţială — caracterul războiului de 100 de ani. A rezultat astfel că fiind pornit de ambele părţi ca un război de cotropire, războiul de 100 de ani a început atît pentru Anglia cît şi pentru Franţa, ca un război nejust.

Respectînd în ordinea întrebărilor acelaşi criteriu al utilizării datelor istorice pentru a ajunge la anumite concluzii generalizatoare, profesorul a verificat apoi cunoştinţele elevilor în legătură cu răscoalele populare din Franţa. Astfel, elevii au arătat cum cotropirea şi jefuirea Franţei în timpul războiului de către feudalii englezi, a determinat lupta de eliberare a poporului francez, imprimînd războiului purtat de Franţa un caracter just, de eliberare. Descrierea răscoalelor populare din Franţa şi Anglia a furnizat datele necesare pentru a explica înfrîngerea lor. Tot pe baza descrierii faptelor au fost desprinse de elevi şi concluziile privitoare la efectele răscoalelor (zdruncinarea puterii feudalilor în cele două ţări şi schimbările aduse în soarta ţărănimii).

Deosebit de însemnat este faptul că, formulînd cu pricepere întrebările şi conducînd cu abilitate firul lor, profesorul i-a de[illegible] în urma acestui război au fost create premizele pentru formarea naţiunii burgheze franceze şi a celei engleze.

Modul cum s-a desfăşurat în continuare comunicarea cunoştinţelor din lecţia nouă ne-a arătat că folosind cu pricepere acelaşi procedeu profesorul reuşeşte să solicite în permanenţă capacitatea de a gîndi a elevilor, îi stimulează să desprindă, pe baza orientării lor ideologice generale semnificaţia fenomenelor istorice. Şi în lecţia nouă, „Italia şi Germania în secolele XII—XV", profesorul a procedat mai întîi la expunerea unor fapte, a unor împrejurări pe baza cărora puteau fi stabilite apoi concluzii generalizatoare sau de conţinut. Astfel, caracterizarea vieţii politico-economice a republicilor orăşeneşti, a Statului Papal şi a Regatului Neapolului au slujit drept premize pentru explicaţiile privind cauzele fărîmiţării feudale, după cum caracterizarea relaţiilor de producţie din manufacturile florentine a dus la concluzia că manufactura reprezintă primul element al unui nou mod de producţie, modul de producţie capitalist. La fel s-a procedat în tratarea problemei fărîmiţării Imperiului German la sfîrşitul secolului al XII-lea, a expansiunii feudalilor germani, a slăbirii puterii imperiale şi a accentuării fărîmiţării imperiului feudal german în secolul al XV-lea. Pentru a demonstra de exemplu că fărîmiţarea economică a fost cauza fărîmiţării politice a Imperiului German, profesorul a arătat mai întîi că oraşele germane şi cele italiene erau preocupate mai mult de comerţul extern decît de cel intern, că oraşele de pe ţărmul Mării Baltice şi Mării Nordului constituite în Liga hanseatică monopolizaseră comerţul din această parte a Europei în vreme ce oraşele din sudul Germaniei întreţineau strînse legături comerciale cu oraşele din nordul Italiei. Apoi s-a stabilit că oraşele germane tindeau spre o autonomie completă şi că în aceste condiţii nu s-a putut forma o piaţă unică. De aci a rezultat firesc concluzia că fărîmiţarea economică a fost cauza principală care a făcut ca în epoca respectivă Germania să nu devină un stat centralizat.

În legătură cu felul cum a decurs comunicarea noilor cunoştinţe se impune să facem o observaţie. Concomitent cu explicaţiile, profesorul nota pe tablă datele într-o schemă sinoptică remarcabilă pentru caracterul ei sistematic, organizat şi îngrijit. În momentul cînd socotea că a furnizat suficiente elemente pentru a se ajunge la o concluzie, el punea unui elev o întrebare, apoi repeta răspunsul acestuia într-o formă mai îngrijită, cerînd ca el să fie notat de toţi elevii clasei. Punctele asupra cărora a insistat prin întrebări au constituit mai apoi jaloanele fixării cunoştinţelor, cu prilejul căreia li s-a cerut elevilor să susţină afirmaţiile cu datele concrete aflate în timpul predării lecţiei noi.

Principala calitate prin care s-a remarcat lecţia a fost aceea că, înţelegînd particularităţile elevilor cu care lucrează, profesorul a reuşit să folosească în ea un procedeu pe deplin adecvat posibilităţilor lor.

B. OCTAVIAN

Aplicații practice în cabinetul de desen al școlii tehnice de maiștri din cadrul grupului școlar „Iosif Rangheț" din București.

ACORDURI PENTRU FINAL DE AN ȘCOLAR

Ora de curs încă n-a început. Profesorii școlii medii din Adjud sînt toți în cancelarie. Consultă orarul, notează în condică lecțiile pe care le vor ține, răsfoiesc cataloagele sau reînnoadă firul discuțiilor, întrerupt în recreația trecută sau cu o zi înainte : „După amiază am meditații la chimie". „Sima face progrese vădite și o să încheie anul fără corigențe". „Trebuie să mă pregătesc pentru lecția deschisă de recapitulare care se ține în cadrul comisiei metodice de matematică". „La prînz vine tatăl lui Vieru. Situația băiatului mă îngrijorează și vreau să discut cu tatăl lui despre ceea ce putem face împreună ca să-l salvăm de corigență".

Toate sînt frînturi, crîmpeie din preocupările actuale ale fiecărui profesor, și în toate deslușești dragostea de muncă, spiritul de răspundere, hotărîrea de a munci mai bine, tot mai bine.

Apoi cancelaria rămîne goală. Profesorii și-au luat cataloagele și s-au îndreptat spre clase.

...A VIII-a „B" are acum matematica. Se discută lucrările de control date cu o săptămînă înainte. Profesorul anunță notele : „Oșianu 10, Ichim 10, Istrate 10, Pamfil 9". Șirul de 10 și 9 continuă. La numele lui Gheorghe Donciu, profesorul s-a oprit. Liniște deplină și apoi... „10" ! Am simțit parcă emoția, bucuria și triumful clasei, al profesorului. „Bravo Donciu, frumos salt.. de la corigență la 10." Astfel de salturi au făcut și Adrian Jigrin și alți cîțiva elevi din clasă care vor reuși să-și îndrepte pînă la sfîrșitul anului toate notele slabe, în așa fel încît în clasa VIII-a „B" să nu fie nici un corigent la matematică.

...Clasa a XI-a are oră de dirigenție. Diriginta citește fragmente din cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Se vorbește despre minunatele perspective ale agriculturii noastre socialiste, despre faptul că agricultura noastră are nevoie de cît mai mulți specialiști. Și glasul dirigintei sună ca un îndemn, ca o chemare către elevii care în curînd vor păși în viață, de a îmbrățișa aceasta frumoasă profesiune.

...Elevii clasei a X-a nu au acum cursuri. Totuși sala în care învață ei nu-i goală. Se află aici elevul Gogea, chemat de profesoara de științe naturale pentru a-l ajuta să repete materia la anatomie.

— Gogea — i se adresează ea cu voce prietenoasă — să știi că un elev trebuie să învețe conștiincios la toate obiectele. Nu-i la matematică. Și limba romînă, și istoria, și științele naturale trebuie cunoscute în adîncime. Pe trimestrul acesta trebuie să-ți îndreptești toate notele slabe la aceste obiecte. O să te ajutăm cu toții — și eu, și organizația U.T.M., și colegii. La ce capitol am rămas rîndul trecut ?

— La anatomia și fiziologia aparatului digestiv.

— Acum repetăm funcția respiratorie...

...Într-o altă clasă — a IX-a — are loc o lecție de limba romînă. Deslușesc în cuvintele meșteșugit alese strădania profesoarei de a preda o lecție frumoasă, îmi dau seama, din felul în care vorbește, că s-a pregătit pentru ea minuțios, temeinic.

Pretutindeni în școală se simte strădania de a face ca toți elevii să-și încheie cu succes anul școlar.

...În cabinetul ei, directoarea școlii, tovarășa Alexandrina Păuș, se adresează unei mame cu glas cînd dojenitor, cînd sfătuitor.

— Tovarășă Stamate, trebuie să vă supraveghiați mai atent fetița, să veniți mai des la școală, să discutați cu profesorii, cu mine. Vă stăm oricînd la dispoziție, numai s-o ajutăm să-și îndrepte situația la învățătură.

★

Am încercat să-mi întregesc imaginea pe care mi-am făcut-o despre acești oameni, pe care i-am auzit vorbind în cancelarie, pe care i-am văzut apoi la lucru. Mi-am spus bunăoară că profesorul de matematică de la clasa a VIII-a „B" este un om entuziast, îndrăgostit de profesiunea sa, că diriginta clasei a XI-a e un pedagog cu experiență, care-și iubește elevii ca pe proprii săi copii, că profesoara de științe naturale este un om cu simț de răspundere, care nu-și precupețește timpul liber pentru a-i ajuta pe elevii săi, pe directoarea școlii ca pe o pasionată profesoară și un bun sfătuitor, pe cei care doreau să țină lecții tot mai bune, mai frumoase ca pe niște neobosiți căutători de nou.

Ședința consiliului pedagogic la care am asistat mi-a dovedit că nu mă înșelasem. I-am ascultat pe profesori sfătuindu-se asupra celor mai bune măsuri care trebuie luate pentru încheierea cu succes a anului școlar, împărtășindu-și experiența, metodele de muncă, discutînd despre clasele lor, despre elevi. Începînd cu referatul „Munca profesorului și a dirigintelui pentru lichidarea mediocrității și a rămînerii în urmă la învățătură" și terminînd cu discuțiile, ședința consiliului pedagopre munca susținută care se desfășoară în această școală acum, în pragul vacanței. Toate cadrele școlii — și profesorul de matematică Gabriel Pulu, și profesoara de anatomie Maria Popescu, și profesoara de romînă Elena Focșa și toți ceilalți profesori care se aflau în consiliul pedagogic — erau însuflețiți de aceeași dorință : ca munca anului să se încheie cu rezultate cît mai frumoase.

Atmosfera aceasta de muncă susținută, caracteristică fiecărui sfîrșit de an școlar, îți creează un sentiment de bucurie, de încredere, de optimism. Îți formezi acum, poate mai complet ca oricînd, imaginea școlii, a acestui stup unde fiecare se străduiește să pună iscusința, hărnicia, pasiunea și priceperea sa pentru a culege roade tot mai bogate.

MONICA VERDEȘ

În preajma încheierii anului de învățămînt ideologic

Anul de învățămînt ideologic al cadrelor didactice se apropie de sfîrșit. După cum e și firesc, în această perioadă cursanții acordă atenție sporită recapitulării și aprofundării materialelor studiate pînă acum din istoria partidului nostru și din activitatea partidelor comuniste și muncitorești frățești, îndeosebi a P.C.U.S.

Un loc important în studiu îl ocupă în momentul de față principalele probleme dezbătute de istoricul Congres al XXII-lea al P.C.U.S., Congresul constructorilor comunismului. Căutînd să vină în ajutorul cursanților, comitetul raional P.M.R. Oaș și secția de învățămînt și cultură a raionului au programat patru lecții-consultații urmate de tot atîtea seminarii, la care vor participa toate cadrele didactice din raion.

Primele două lecții-consultații — despre construirea comunismului în U.R.S.S. și despre trecerea de la socialism la comunism — au și fost ținute (lectori Andrei Rusu și Ion Ulici de la cabinetul regional de partid Maramureș), fiind urmărite cu viu interes de către participanți.

În timpul ce-i mai desparte de încheierea anului școlar învățătorii și profesorii din raionul Oaș își întețesc eforturile pentru dobîndirea unor bune rezultate în activitatea instructiv-educativă, dînd în același timp toată atenția pregătirii lor politico-ideologice, sarcină de mare importanță profesională și cetățenească.

Diafilmul la lecțiile recapitulative

Proiecțiile cinematografice constituie unul dintre mijloacele intuitive cele mai adecvate lecțiilor de recapitulare și de sinteză. Rezultatele valoroase obținute în cursul anului trecut în pregătirea elevilor strungari și lăcătuși din școala noastră prin utilizarea filmelor, a diafilmelor și a diapozitivelor didactice la orele recapitulative de tehnologie ne-au determinat să folosim cît mai amplu aceste materiale intuitive la lecțiile recapitulative și de sinteză din acest an.

Folosirea diafilmelor la lecțiile recapitulative de tehnologie are un efect puternic asupra adîncirii cunoștințelor de specialitate ale elevilor, deoarece astfel ei pot vedea diferite procese tehnologice defalcate pe faze și operațiuni complexe, ca și fenomene pe care ochiul liber nu le poate detalia complet. De exemplu, la lecția recapitulativă despre trasarea metalelor vom arăta mai întîi, cu ajutorul diafilmului „Tehnologia meseriei pentru anul I — lăcătuși", confecționat în școala noastră, uneltele de trasare — filmate într-un atelier — apoi cele mai bune procedee și metode de trasare și folosirea dispozitivelor de trasaj, care contribuie la reducerea totală a rebuturilor în operațiunile de prelucrare după trasare.

La lecțiile de tehnologia strungăriei vom folosi diapozitivele „Strungul universal", „Metodele de retezare", „Metodele de canelare", „Metodele de strunjire intensivă" etc.

În unele cazuri vom proiecta diafilmele înainte de efectuarea recapitulării propriu-zise pentru a stimula interesul elevilor și a le reîmprospăta noțiunile de bază ale temei respective. În alte cazuri le vom proiecta după ce materialul din tema respectivă a fost recapitulat, pentru ca fixarea cunoștințelor să fie mai temeinică. De pildă, la clasele de lăcătuși și strungari vom proiecta după recapitularea cunoștințelor privind tehnica securității muncii în metalurgie diafilmul „Metodele de tehnică a securității muncii" fixînd și concretizînd cele recapitulate.

După cum se știe, în cadrul recapitulării temelor de tehnologia strungăriei un loc important îl ocupă cunoștințele despre metodele noi de strunjire intensivă. Pentru consolidarea acestor cunoștințe vom recapitula întîi cu elevii condițiile de bază care permit aplicarea tăierii intensive a metalelor pe strung. Apoi vom trece la proiectarea diapozitivelor ce înfățișează diferite tipuri de cuțite utilizate la așchierea metalelor. Privind diafilmul în care este demonstrată geometria cuțitelor, elevii vor recapitula mai ușor principalele elemente care permit ca așchierea prin metoda tăierii intensive să se efectueze mai repede, mai bine și mai ieftin. Vom trece apoi la analiza proiecțiilor, la explicații suplimentare, la concluzii. În acest timp elevii își vor completa noțiunile și schițele la tema recapitulativă.

Comisia metodică pentru disciplinele tehnice a planificat în același fel folosirea filmelor didactice, diafilmelor și diapozitivelor la toate lecțiile de recapitulare și sinteză întărind și pe această cale accesibilitatea și trăinicia cunoștințelor predate.

Prof. GHEORGHE IONEL
Școala de meserii din Suceava

STUDIUL INDIVIDUAL

Discutăm despre pregătirile pentru examenul de maturitate. Interlocutorii noștri — elevii celei mai bune dintre clasele a XI-a ale Școlii medii nr. 5 „Unirea" din Brașov — povestesc rînd pe rînd despre felul cum învață, cum își organizează studiul individual. Se vede că subiectul îi interesează foarte mult. Nici nu-i de mirare. Acum, cînd în fața lor se află examenul de absolvire și cel de maturitate, e firesc ca problemele privitoare la studiul individual să-i preocupe în mod deosebit.

Printre alții ia cuvîntul și un elev înalt, slăbuț.

— Eu nu-mi pregătesc în fiecare zi lecțiile pentru ziua următoare, ci pentru a treia zi. Lecțiile pentru mîine le-am pregătit deja de ieri. De obicei citesc manualul și apoi îmi fac temele. M-am obișnuit să învăț în felul acesta încă din clasa a VIII-a.

Citesc pe fețele elevilor mirare, nedumerire. Colegul acesta al lor are o situație slabă la învățătură. În clasele anterioare a rămas o dată repetent și în fiecare an corigent. La ore este distrat, iar în timpul liber se ocupă, poate prea mult, cu sportul. Acum ei află pentru prima dată cum învață el. Deși exprimată confuz, au înțeles metoda lui de lucru. E o metodă care se deosebește radical de a lor. Să fie bună sau rea ?

Toate privirile se îndreaptă

află acum pentru prima dată cum își pregătește lecțiile elevul respectiv.

— Da, este și aceasta o metodă de a învăța— intervine ea — dar se vede treaba că nu este cea mai potrivită pentru tine, de vreme ce rezultatele la învățătură sînt cele știute.

Analizîndu-i metoda diriginta arată că nu-i rău să-ți pregătești lecțiile cînd îți sînt încă proaspete explicațiile profesorului, pentru că atunci fixarea cunoștințelor se realizează mai ușor, cu mai puțin efort. Oricum însă — continuă ea — această metodă presupune revederea temelor în preziua lecțiilor.

Sînt analizate apoi, în parte, și alte metode de studiu și diriginta recomandă fiecăruia metoda cea mai adecvată.

Ascultînd cele ce se discută, îmi amintesc remarca făcută nu de mult de unul din profesorii Institutului politehnic din Brașov. Spunea acesta că unii studenți din anul I nu știu pur și simplu cum să învețe, că vin de pe băncile școlii medii cu prea puține deprinderi de muncă individuală și de aceea întîmpină dificultăți în studiu.

Formarea deprinderilor de muncă independentă a elevilor trebuie să se realizeze de-a lungul anilor de școală și la ea sînt chemați să contribuie toți profesorii. În ultima clasă a școlii medii elevul trebuie să stie să-și

dual, să folosească manualul, să consulte materialul bibliografic, să alcătuiască un conspect. Dirigintele, în primul rînd, este cel în măsură să controleze și să îndrume munca independentă a elevilor și are datoria să facă acest lucru sistematic și temeinic. Cu atît mai mult crește această datorie atunci cînd este vorba de elevi slabi la învățătură. Este destul de neplăcut pentru diriginte să constate abia în clasa a XI-a că unul sau mai mulți elevi ai lui nu știu să învețe, să-și dea seama că, de fapt, niciodată nu a discutat cu ei unele probleme metodice legate de organizarea studiului individual.

Statutele dirigintei clasei a XI-a de la școala „Unirea" din Brașov, deși tîrzii, au avut ecou în rîndul elevilor și, fără îndoială, au reușit să îndrepte unele greșeli în organizarea pregătirii pentru examenul de maturitate.

În ultima perioadă a anului școlar elevii claselor a XI-a sînt supuși unor eforturi destul de mari în ceea ce privește studiul individual. Diriginții și profesorii trebuie să fie în permanență lîngă ei, să-i sfătuiască, să-i ajute în muncă. Este foarte important ca elevii să poată să-și organizeze cît mai bine studiul în această etapă hotărîtoare pentru pregătirea lor.

Oră practică la școala de pe lîngă șantierul naval „Gh. Dimitrov" din Varna — R. P. Bulgaria.

DE PESTE HOTARE

În ajunul Congresului învățătorilor și profesorilor din R. P. Bulgaria

În urma hotărîrii Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, între 21 și 23 mai a.c. va avea loc la Sofia Congresul învățătorilor și profesorilor bulgari. Congresul este organizat de către Ministerul Învățămîntului și Culturii cu sprijinul Institutului de pedagogie de pe lîngă Academia Bulgară de Științe, al Comitetului Central al sindicatelor lucrătorilor din învățămînt și cultură și al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist-Dimitrovist.

Congresul va avea loc în condițiile în care întregul popor bulgar se pregătește să întîmpine prin noi succese în producție, în știință și tehnică cel de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Bulgar.

Apropierea Congresului a însuflețit colectivele de învățători și profesori din întreaga țară, a stîrnit un larg ecou în toate cercurile sociale. Convocarea lui constituie o nouă expresie a grijii permanente pe care partidul o acordă învățămîntului, o expresie a prețuirii date aportului adus de învățători și profesori la construirea noii societăți. Congresul constituie un eveniment de seamă nu numai pentru învățători și profesori, dar și pentru toți oamenii muncii, învățămîntul fiind în Bulgaria o cauză a întregului popor, iar preocuparea pentru pregătirea și educarea viitorilor constructori ai comunismului o sarcină a fiecărui membru al societății.

Congresul va face bilanțul succeselor dobîndite în învățămînt, va analiza lipsurile pe care le mai are școala și cauzele lor și va trasa perspectivele dezvoltării învățămîntului bulgar. Pe ordinea de zi a Congresului figurează două probleme principale: „Rezultatele reorganizării învățămîntului și sarcinile învățătorilor, ale profesorilor și ale societății în vederea unei și mai strînse apropieri a învățămîntului de viață" și „Uniunea Tineretului Comunist-Dimitrovist și școala".

Pregătindu-se pentru Congres, cadrele didactice au trecut în revistă realizările obținute în cei trei ani care s-au scurs de la apariția legii cu privire la legarea mai strînsă a școlii de viață. În centrul atenției lor a stat îmbinarea învățămîntului cu munca din producție, răspîndirea experienței școlilor fruntașe din Sofia, Sliven, Stara-Zagora, Pelovo, Bregovo, Măglik s.a., ridicarea nivelului cultural al întregului tineret muncitoresc și țărănesc. Învățătorii și profesorii din toată țara au căutat noi forme și metode de lucru, astfel încît elevii să poată nu numai să-și însușească mai ușor bazele științelor, dar și să poată aplica în practică cunoștințele dobîndite. În perioada pregătirii Congresului, în școli s-au născut numeroase inițiative. Astfel, au avut loc întîlniri cu savanți și pedagogi de seamă, cu ingineri, tehnicieni și muncitori fruntași din uzine, cu învățători care de-a lungul anilor nu au avut elevi repetenți. S-au organizat lecții, seminarii și lucrări de laborator pentru ridicarea calificării cadrelor didactice. Presa centrală și locală a acordat un loc tot mai mare problemelor școlare. Însuflețite de grija și atenția întregului popor, colectivele de învățători și profesori s-au angajat să-și îmbunătățească multilateral munca. A căpătat o tot mai largă răspîndire inițiativa învățătorilor și profesorilor din regiunea Vidin de a se crea semiinternate în care copiii, după terminarea lecțiilor, se odihnesc, fac sport și își pregătesc lecțiile pentru a doua zi sub conducerea unor buni învățători și profesori. Această măsură vine foarte mult în sprijinul părinților care sînt ocupați în producție, dar și în sprijinul școlii, al muncii educative.

Un mare răsunet în rîndul cadrelor didactice a avut și chemarea învățătorilor de la școala „Hristo Botev" din orașul Karnobat în legătură cu crearea de grupe ale muncii comuniste alcătuite din învățători și profesori, după modelul brigăzilor de muncă comuniste. Membrii acestor grupe se angajează să-și îmbunătățească neîntrerupt pregătirea profesională, să țină fiecare lecție la un nivel ridicat, să se ajute reciproc în muncă — într-un cuvînt, să învețe, să lucreze și să trăiască în mod comunist.

Una din cele mai de seamă acțiuni desfășurate în întîmpinarea Congresului o constituie dezbaterea de către întregul popor a problemelor predării limbii și literaturii bulgare, dezbatere care a fost organizată din inițiativa Ministerului Învățămîntului și Culturii. Au fost antrenați la această dezbatere învățători și profesori, cercetători științifici, scriitori, activiști pe tărîm obștesc, precum și întreaga presă literară și pedagogică. Scopul dezbaterii este de a contribui la îmbunătățirea multilaterală a predării limbii și literaturii bulgare. Învățătorii și profesorii bulgari se pregătesc pentru Congresul lor ca pentru o mare sărbătoare.

(Material primit de la redacția publicației „Ucitelsko Delo", organul Ministerului Învățămîntului și Culturii și al C.C. al Sindicatelor din învățămînt și cultură din R.P. Bulgaria).

Alături de colectiviști

Gospodăria agricolă colectivă „Victoria socialismului" din comuna Frincești, raionul Rm. Vîlcea, are un profil agropomicol. Accentul de bază în gospodărie se pune pe dezvoltarea unor ramuri principale de producție — cultura cerealelor, pomicultura, legumicultura și, bineînțeles, creșterea vitelor.

În obținerea unor cît mai bune rezultate în aceste ramuri de producție, colectiviștii primesc un sprijin susținut din partea cadrelor didactice. Îndrumate de organizația de partid, acestea au ținut la căminul cultural conferințe pe teme ca „Metode de sporire a producției de grîu și porumb", „Importanța culturilor de fasole și dovleac intercalate în culturile de porumb", „Plantarea dealurilor neproductive cu pomi fructiferi", „Dezvoltarea șeptelului", „Legumicultura — sursă pentru obținerea de venituri importante".

Învățătorii și profesorii au alcătuit lozinci mobilizatoare, precum și un panou privind regulile agrotehnice ce trebuie aplicate pentru obținerea unei recolte de 5.000 kg porumb boabe la hectar în condiții de neirigare. De asemenea, în cadrul cercurilor de citit conduse de cadrele didactice au fost popularizate cele mai avansate metode pentru sporirea producției agricole.

Echipele de teatru ale căminului cultural, instruite de cadrele didactice, au pus în scenă piese legate de înflorirea gospodăriei colective. În ultimul spectacol pregătit de brigada artistică de agitație s-a prezentat un program intitulat „Să trăiască, să-nflorească/ Colectiva, casa noastră", program în care un loc de frunte l-au ocupat problemele dezbătute recent la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

Însuflețite de perspectivele deschise prin recentele hotărîri de partid și de stat privind dezvoltarea necontenită a agriculturii noastre socialiste, cadrele didactice din școlile comunei Frincești nu-și precupețesc nici un efort pentru a desfășura o activitate culturală bogată.

ION DINA
corespondent

Crește mișcarea artistică de amatori în raionul Reșița

Faza raională a celui de al III-lea festival bienal „I. L. Caragiale" a prilejuit constatări deosebit de îmbucurătoare privind, pe de o parte, dezvoltarea mișcării artistice de amatori, iar pe de altă parte, creșterea nivelului artistic al colectivelor de interpreți. În raionul Reșița nu există comună în care să nu activeze una sau mai multe formații de teatru. Spectacolele prezentate pe scenele căminelor culturale atrag de fiecare dată sute de colectiviști. O însemnată contribuție la dezvoltarea mișcării artistice de amatori la sate au adus-o instructorii artistici, mai toți profesori sau învățători, a căror capacitate regizorală a crescut simțitor.

Spectacolele prezentate la concurs în faza raională au avut o bună ținută artistică, reliefată prin omogenitatea lor, prin sublinierea clară a ideii principale, prin exigența față de decor, costum, recuzită etc.

Orientarea în alegerea pieselor prezentate este, de asemenea, vrednică de subliniat, deoarece majoritatea instructorilor au știut să se oprească la piese a căror tematică corespunde specificului comunei respective și este pe măsura forței artistice a colectivului de interpreți. Astfel, comuna Cuptoare s-a prezentat cu piesa scriitorului Mihail Leonard „Consiliu de familie", a cărei tematică inspirată din lumea minerilor pune în discuție o problemă general valabilă pentru societatea socialistă în care trăim, dar care, în primul rînd, își găsește foarte bine locul în cadrul repertoriului căminului cultural din această comună cu specific minier. Spectacolul s-a bucurat de aprecierea juriului și spectatorilor, fiind susținut de elemente dotate, bine distribuite și bine conduse de către regizor. Ideea piesei și-a găsit materializarea în spectacol printr-o concepție regizorală bazată pe fantezie și bună orientare. Reproșăm regiei că ritmul spectacolului scade, în ultimele două tablouri conflictul ne mai fiind susținut la o temperatură corespunzătoare, în cadrul căreia problemele să se dezbată susținut, aprig, arzător așa cum o cere textul.

O altă comună alcătuită din muncitori mineri și țărani colectiviști și al cărei cămin cultural s-a prezentat în cadrul concursului cu un spectacol bine pregătit — (piesa lui Victor Ion Popa „Deșteapta pămîntului") este comuna Lupac. Ideea acestei piese a fost bine înțeleasă de colectivul de interpreți, care a reușit să prezinte un spectacol de o certă valoare artistică, reliefînd cu mult humor sensurile ei.

Combătînd atitudinea acelor fruntași din gospodăriile colective care nu vor să împărtășească și altora experiența lor, piesa într-un act „Neamul Hutulanilor" de Mihail Leonard, a fost prezentată de căminul cultural din comuna Cîlnic.

Nu putem trece cu vederea nici spectacolul prezentat de comuna Binis cu piesa într-un act a lui Tiberiu Vornic „Paznicul stelelor", și nici spectacolul prezentat de căminul cultural din comuna Ghertenis cu piesa „Rîsul pămîntului" de George Țențulescu. Amîndouă piesele sînt inspirate din viața gospodăriilor agricole colective. „Paznicul stelelor" pune problema întăririi fondului de bază al gospodăriei, iar „Rîsul pămîntului" cea a ridicării nivelului cultural și a pregătirii agrotehnice a țăranilor rămași în urmă și care mai practică încă metode învechite. Ambele spectacole mai trebuiesc, după părerea noastră, lucrate, în unele cazuri fiind necesare chiar schimbări în distribuție, întrucît unele elemente nu corespund, din punct de vedere al capacității artistice, rolului încredințat.

Nu peste mult se va desfășura faza regională a festivalului. Cadrele didactice se preocupă, pe de o parte, de finisarea spectacolelor selecționate pentru faza regională, iar pe de altă parte, de pregătirea unor noi spectacole cu celelalte echipe. Și într-un caz și în celălalt strădaniile lor se concentrează spre ridicarea permanentă a nivelului artistic al echipelor de artiști amatori, astfel ca acestea să poată valorifica mesajul educativ al pieselor prezentate.

IOAN TATOMIR
inspector școlar

EUGEN VANCEA
regizor artistic

CONCURSURI

Institutul de mine din Petroșeni anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1) Post de profesor, poziția 2, disciplina mineralogie și petrografie, catedra de geologie.

2) Post de conferențiar, poziția 6, disciplina termotehnică, catedra de mecanică minieră.

3) Post de conferențiar, poziția 3, disciplina mașini și materiale electrice și acționări și tracțiune electrica, catedra de electrotehnică minieră.

4) Post de conferențiar, poziția 7, disciplina tehnologia metalelor și bazele tehnologiei construcției utilajului minier, catedra de mecanică aplicată.

5) Post de conferențiar, poziția 3, disciplina matematici superioare, catedra de matematică.

6) Post de conferențiar, poziția 4, disciplina matematici superioare, catedra de matematică.

7) Post de conferențiar, poziția 2, disciplina chimie generală și analitică, catedra de chimie-fizică.

8) Post de conferențiar, poziția 5, disciplina rezistența materialelor, catedra de mecanică aplicată.

La concurs pot participa: Pentru funcția de profesor, persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de profesor în învățămîntul superior, iar pentru funcția de conferențiar, persoanele care posedă titlul de doctor în științe, candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar. Pot fi admiși la concurs pentru funcția de profesor sau conferențiar, și fără titlurile științifice sau gradele didactice superioare mai sus menționate, specialiști de înaltă valoare, cu vechime în producție sau în aparatul de stat, care posedă studii superioare de specialitate.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor depune în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la secretariatul Institutului de mine din Petroșeni, str. Institutului nr. 20 următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care își are funcția de bază; autobiografia.

Concursul va avea loc la Institutul de mine din Petroșeni după o lună de la apariția prezentului anunț. Data concursului se va comunica fiecărui candidat.

Informații suplimentare se pot lua zilnic de la secretariatul institutului.

★

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a unui post de asistent la catedra de geometrie descriptivă și desen industrial (Facultatea de electrotehnică).

Cererile de înscriere se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț la rectoratul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt, certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.